

"VIENYBE LIETUVNINKU"

IŠEINA KAS SEREDA

Brooklyn New York.

Prenumerata metams:

Svienytose Valstijoje \$2.00

Europoje ir ktur \$3.00

Kanadoje \$2.50

Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne auo Naujų Metų.

Apgarsinimų kainų klauskite laišku:

J. J. Paukštis &
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

VIENYBE LIETUVNINKU

Visuomenės, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 8.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3RD, 1879.

Metai XXVIII.

APIE PRUSŲ LIETUVIŲ NYKIMĄ.

Manau visi skaitytojai bus girdėję, kad Prūsijos lietuvių nyksta. Tai yra neužginčytas faktas. Valdiškoji statistika 1861 meto suskaito Rytinėje Prūsijoje 136,990 lietuvių, nepriskaitant kareivius ir jų šeimynas. 29 metus vėliau, taigi 1890 m., lietuvių skaitlius visoj Prūsijoje nupuolė ant 121,345 žmonių. 1900 m. — ant 110,826, o 1905 metuose — ant 104,705. Kaip matome mažinasi Prūsijos lietuvių skaitlius daugiau kaip ant 1000 kasmet, ir ilgiausia po 100 m. Prūsijos lietuvių turėtų, sulig teorijos, išmirkti. Vienok, galima tvirtinti, kad tas neįvyks. O štai delko: jau yra ir smarkiai auga stiprus tautiškas susipratimas, kuris jokiu būdu lietuvių vardą ateityje žlugti neleis. Tik dėja, susipratusių tautiškai dar vien nėra pakaktinai. Taip, pas lietuvius, gyvenančius anapus Nemuno, to susipratimo ir trūksta, ir čia vokiečių skaitlius turi aiškų pervažijimą, kuris kasdien eina didyn. Taip yra nuo 1861 iki 1905 m. — lietuvių skaitlius Pakalnės, Pilkalnės, Ragaičių, Labgavos bei Isrūtės valsčiuose yra puoless daugiau, kaip ant pusēs žemyn, o Gumbinės, Darkiemų, Staluupėnų ir Goldapės valsčiuose beveik visiškai išnykęs. Bet ten, kur lietuvių gyvena didžioji dalis — tai esti nuo Tilžės iki Klaipėdos; tė lietuvių skaitlius yra, tas pats pasilikęs, o Tilžės bei Klaipėdos miestuose net žymiai kilięs. Kas kaltas abelname lietuvių nykime? Išdalies visos aplinkybės, o išdalies ir pačių lietuvių nesusipratimas. Nors vokiečių valdžia regimai lietuvius nespaudžia, bet ji tylomis visomis ingalėmis juos germanizuoją. Vokiška kalba vien tebuvo apsięjime su valdininkais varojama. Kas nemokėjo jos, tas turėjo duoti versti raštus ir tūlose vietose patsai už tulką užmokėti. Svarbiausis momentas buvo prašalinimas lietuviškos kalbos iš mokyklų, išvys galutinių 1866 metuose. Vetoje lietuviškos pamokų kalbos tada stojo vokiškoji ir lietuviams liko jų kalba vien tik tikibos pamoksles bei giesmių giedojime. Bet ir štie padavadimai labai retai teplidomi; pasignudimai lieka beveik visad bet atbojimo. Mokytojai gauna dargi ypatiškus atlyginimus už „uzgainedinčius darbus pamokinime vokiškosios kalbos“. Tokiu būdu tampa mažiuokams lietuviams prašalinama jų kalba; jie išmoka vokiškai manyti, gerai vokiškai skaityti ir visiškai prisigeria vokiškosios dvasios. Čion prisideda dar tas, kad jaunieji vyruo kai paprastai toli išgabentami. Vo-

gos“ ir ant mūsų. Ant mūsų rūgoja už tai, kad buvo paminėta, jog p. Grigaitis prielankiai atsiliepė apie Bagočiaus įskundimą valdžiai Susivienijimo Lietuvai Amerikoje. p. Grigaitis nori pasakyti, kad šito jisai nekalbėjęs ir „Vienvė Liet.“ tiktais „liežuvavau“. Bet gerb. mūsų pabarėjas patsai pasisako, kad jis apie tai kalbėjęs su p. Lutkum; tik jis esas užtikrintas, kad tasai negaliąs jo kalbos išduoti. Kaip ta reikėtų suprasti? Čia pasisako, kad kalbėjęs, čia vėl savo kalbos atkartojuim vadina „liežuvavimu“!

Mums labai malonu, kad patsai p. G. mūsų žodžius patvirtina ir sykiu, mus bebardamas, išteisina. O jau tā smarkiai pasakyta žodži „liežuvavimas“ mēs nežinoome kam priskirti. Bene prisiumtu jį sau p. G., kaip jo autorius?

// Po senovės margu žirgeliu joja. „Keleivio“, „reporteris“, žinomas karzygis p. Bagočius vėl margu žirgeliu Bostonan parjojo iš Brooklyno, kur buvo anā paneidėli ant teismo-su „Vienvė Lietuvninku“. Jisai savo laikraštyje iškėpe štai kokį blynuką: esą, teisme Širvydas užsigynė, kad darbar jisai „Vienvės Lietuvninku“ nedraguoja, ir straipsnis apie Bagočių nebe prie jo patilpęs (Mūsų pabrankta). Tai taip raso „Keleivis“, Bagočiaus laikraštis.

Bet jisai, kaip paprastai, dumiai savo skaitytojams i akis. Faktas yra, kad aname panedėlyje, ir niekados pirmiaus, Širvydas teisme nebuvę šauktas ir nei vieno žodžio Bagočiaus byloje dar neišsiši. Gal kada da tik ištaras.

Sumelavęs apie Širvydą, tas laikraštis labai gražiai nutylejo, kas atsitiko teisme su jo patronu Bagočium, kurį teisine tampe išsiši pušdieni ir priverčė prisiparžinti, kaip jis seniaus laužė prisiparžinti, kaip yokiškai kaimynai. Šitą procesą ivykino ir paskubino yokiškai valdžia viršminetu būdu. Lietuvų skaitlius pradėjo nykti ir kaip matėm, dar ir šiandien tas nykimas galutinai nesustojo. Kaip veik tėvynaimai lietuvių tai suprato, juose kilo noras tą nykimą sustabdyti, o čia prasideja tautiškasis darbavimos, kuris iš menkos pradžios visgi didinasi, ir galima būti užtikrintas, kad tas darbas tautiškoje dirvoje atneš pageidaujanus vaisius.

Bet apie tai kita kartą.
M. A. Prūsietis,
Halle, Vokietija.

Peržvalga.

// Teisybė vadinasi — „liežuvavimui“. Pastarame „Kovos“ nr. p. Grigaitis parūgoja ant „Lietu-

// Tilžėje pradėjo nesenai eti naujas vokiečių kalba dienraštis, vardu „Tageblatt fuer Litauen“ (Dienraštis Lietuvai). Laikraščio tikslas, matyt, palaikti Prūsų lietuviuose vokiečių dvasią.

// Pasipiktino. Žemiau paduodame žinomo Lietuvos advokato, buvusio V. Dūmos atstovo, P. Leono, laišką tilpusi „Vilties“ N5, kuris turi gan žymią reikšmę lietuviškos laikraštijos atžvilgiu.

Štai jis:
„Gerbiamoji Redakcija! Kai buvo steigiamas „Viltis“, aš iš jos sumanytoju vardu mačiau, jog

ketinamas leisti rimtas spaudos organas, kuris stovės ant žmoniškumo doros, tai yra ant krikščionių doros pamato. Todel aš ir tikrai būti dalininku bendrovės, kuri ją leidžia. — Dabar „Viltis“ nuslydo nuo to pamato. — Mano tėveliai, kaimiečiai, mokino manėmaža geru darbų, tarp kitų ir tokio: „alkana papenėk“, ir aš niekuomet nėšu girdėjęs iš jų burbos, kad reikia papeneti tili katalikų alkangą, o kitaip tikinciu alkano nereikią. Man angant ir nokinianties tiek tikibos mokytojai, tiek ir kiti tvirtino manyje tamano tėvelių mokslą. Būdamas Maskvos universitetas studentas, turėjau pavyzdį, kaip šelpiami studentai: tam tikra prie universitetas pašalpos draugija šelpojo neturėlius, neklasdamas, kuriuos kas tikibos ar tautos. — Dabar „Vilties“ 152 numeryje studento E. Dranglio laiške aš perskaiciau: „tegu ir pirmeiviai nelandžioja į katalikų visuomenę vienos pašalpos prasidėjani, siūlymas pirkti pirmeiviu jaunuomenei palaikyti vakarų bilietus“. Ir toks reikalavimas padėtas be redakecijos pastabos. Tas atstikimas man rodo, jog „Viltis“ nukrypo nuo to pamato, ant kurio mēs privalone stovėti. Ir naudos (utilitarizmo) žvilgsniu stud. Draugelio paskelbtasis obalsis yra pražuntingas mūsų tautai: tegu, vadinas, badu miršta mūsų kai, mes katalikai eisime jieškoti kultūros darbininkų (agronomų, inžinerių, mokytojų ir tt.) geriau tarp žydų, rusų, vokiečių ir kitų, kad ir pirmeiviu, bet ne tarp lietuvių.

Matydamas tokį „Vilties“ nukrypmą, aš negaliu būti dalininku bendrovės, kuri ją leidžia, ir prasau G. R. pranešti tam reiki, idant manęs toliau nebelaikytų dalininku, ir išspausdinti tą mano laišką „Viltje“.

Teikkitės priimti mano pagarbos žodžius. P. Leonas.

Kaunas. 8/1 1913 m“.

// Naujas gudų laikraštis. Neutrakus Vilniuje pradės eti katalikų gudų (baltogudžių) savaitinis laikraštis, vardu „Bielorus“. Redaktorių-leidėjų pasirašyti jaunas gudų rašytojas A. Byčkovskis.

// Naujos markės. Kiek laiko atgal pasirodė Rusijoj nauji krasos ženkleliai (markės). Jie didesnio formato, nekaip senos ir labai primena kitų valstijų krasos ženklelius. Išleisti jie Romanovų giminės jubilejui paminėti. Tam pačiam tikslui vasario mėnesyje tur išeiti nauji sidabro rubliai.

// Darbo žmonių kuopa atsiuntė A. Bulotai tokio turinio laišką: „Nustoję tvirto kovotojo už darbo žmonių ir valstiečių reika-

ius, ypač veiklaus nario visiems mums brangios ir artimos darbo žmonių kuopos, naujoji Dūmos darbiečių frakcija sutartinai išreiškia Tamstai savo didelį pasigailėjimą del Tamstos neišrinkimo IV. Dūmon“.

// Popiežiaus sekretorius paliepė kun. Benigni uždaryti jo leidžiamą laikraštį „Correspondence de Roma“, mat, sis italių laikraštis užstodavęs lietuvius.

// Apie amnistiją. Jeniseisko (Siberijoje) policija surašinėja politikos prasikaltėlius, trumpesniam laikui čia ištremtus. Toks surašas esas reikalingas šiemet žadamajai amnistijai.

Irkucko policija gavo įsakymą prikalininti čia ištremtus politikos prasikaltėlius, trumpesniam laikui čia ištremtus. Toks surašas esas reikalingas šiemet žadamajai amnistijai.

Vilnius dalykų ministeris prikalininti čia ištremtus politikos prasikaltėlius padavinėti prasymus caro vardu, kad jiems yu kaltes dovanotų.

Visuomenės veikėjai žada prasstyti Val. Dūmos pakelti amnistijos laikraštį.

Maskvos miesto dūma norinti prasstyti caro amnistijos politikiemis prasikaltėliams.

Vasario 21. (s. k.), kaip praneša nekurie laikraštai, bus paliuonuoti administrativiškai ištremti studentai ir darbininkai. Dovanojimo negausią tik kriminalistai. Teismo nusprendimų ištretiesiems būsianti palengyinti bausmė.

Vidaus dalykų ministeris ministrių tarybai padavė sumanymą, kad paminėjimui 300 m. suaktyvių Romanovų giminės, reikia likviduoti visas spaudos bylas, ypač greitu laiku būsių nauji spaudos įstatymai. Ta jų nuomone palaikę ir kiti ministeriai. Galop ministerių taryba nusprendė pavesti justicijos ministerinių plėtai išdirbtį amnistijos projekta.

„Keliai“ — tai naujas visuomenės-politikos ir literatūros laikraštis, kuris šiose dienose pasiudė Vilniuje.

Politikos savaite

AMERIKA.

Suvienytu Valstiju valdžia, kai kurios ženkleliai (markės). Jie didesnio formato, nekaip senos ir labai primena kitų valstijų krasos ženklelius. Išleisti jie Romanovų giminės jubilejui paminėti. Tam pačiam tikslui vasario mėnesyje tur išeiti nauji sidabro rubliai.

Kareivai-revolucionieriai galop išsilažę į kalėjimą ir paliuosavo generolą Diazą, kurį prez. Madero buvo pasodinęs už kėlimą maištą. Paliuosuotas Diazas, stojas revolucionierių vadu ir tuo pareikalavo, kad prez. Madero atsisakyti nuo savo vietus; bet jis pasiryo kovoti iki galui. Revolu-

"VIENYBE LIETUVNINKU"

PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY.

Brooklyn New York.

Yearly subscription . . .

In the United States ... \$2.00

To Foreign Countries ... \$3.00

To Canada \$2.50

Advertising rates on application.

Address all communications to the publishers:

J. J. Paukštis &

120-124 GRAND ST.

BROOKLYN NEW YORK.

lucionierų skaitlius eina didyn, nes i jų eiles pristojas vis nauji kareiviai iš valdžios pusės. Karatu su ginklais. Tik pačioj kovos pradžioj juos ištiko didi nelaimė — liko užmuštas gener. Reyes, kuris buvo poliuosutas iš kalejimo kartu su Diazu. Skulčilių rankose atsidūrė daug svarbių pozicijų, tarp ko ir arsenala. Madero padėjimas labai-labai pavojingas; jo šeimyna gavo prie-glaudą japonų pasiuntinio namuose.

Jau kelios dienos, kaip ant gatvių miesto Meksiko eina baisy iš kareivų — savieji (mekskonai) mušasi su sauvaisiais. Ne-kurie laikraščiai praneša, kad užmušta ir sužeista toje kovoje lai-ke šešių dienų apie 4,000 žmonių.

Gan daug namų visai sunaikinta; centrališkas parkas taipgi tu-ri balsią išvaizda. Diazas yra senojo pavarytojo prezidento giminaitis, užtai šią sumisimą greičiau pakelė atžaga-reivai.

Einant tokiai karštai kruvinai kovai mieste Meksiko, pasidarė pavojujus visiems gyven-tojams, o taipgi ir svetimtalu-čiams. Tarp ko tris amerikonai liko užmušti. Paskui granato-mis buvo apardytas Amerikos konsulatas.

Suv. Valst. ambasadorius Wilson'as šaukėsi į Washingtoną, idant būt jam ir Meksiko gyvenantiems Amerikos piliečiams su-teikta apsauga, prisiunčiant ka-riškus laivus ir įvedant kareivius į Meksikos valstiją. Ambasado-rius davė keliuose namuose už miesto Meksiko del 600 moterių ir vaikų prieplaudą. Galop jis kreipėsi į prez. Madero ir gen. Diazą, reikalaudamas apsaugoti svetimų valstijų piliečius; vienas ir antras išreikšė nuomonę, kad didžiausiu judvėjų pasi-tem-gimu yra apsaugoti svetimtau-čius.

Paskutinius žnios praneša, kad prez. Madero atsisakė nuo savo vėles, kurią dabar užims Fr. De La Barra. Kova tarp revoliucionierių ir valdžios kareivų jau sustojo.

CENTRALINĖ AMERIKA. Centralinė Amerika apimta kokių-tai nepaprastu judėjimu. Ne-kurie laikraščiai praneša, kad tē-nai manoma sutverti naują res-publiką, susidedančią iš sekantių valstijelių: Honduras, Nikaragua, Columbija, Gvatemala ir Salva-dor (paskutinioje valst. šiose die-nose mirė sužeistas preziden-tas).

Revolucionierai mano pirmiai siai prašalinti dabartinę tų valstijelių valdžią, o paskui viską su-tverti ant naujų pamatų.

Prezidentas Taftas išleido kar-čes departamentui paliepimą pa-siusti į Centralinę Ameriką ketu-ris šarvuočius.

BALKANŲ KARĘ.

Sunku apsakyti, kaip pragaisti-tinga dabar yra atsinaujinusi Balkanų karę. Tūkstančiai žmo-nių krinta ant karčes laukais; krauju pasriuvo ymos kova apim-tos vietos. Tartum kokia-tai virš-gamtis jiega užkerėjo ir kaman-duoja visais Balkanų pussalio gy-ventojais. Priešai stengiasi viens kitą sunaikinti, nors tam reiktu paaukauti dešimtis, o gal ir šim-tus tūkstančių kareivų.

Zymiausi atsinaujinusio Balkanų karčes punktai, kur apsirei-kiā tos baisybės, yra sekanti: Adrianopolis, Čataldža, Gallipoli, Bulair (paskutinioju du ant Gal-lipolio pussalio), Janina ir Sku-tari.

Adrianopolis be perstojo bom-barduojamas iš 400 kanuolių;

miestas apimtas ugnimi. Kaip pranešama, bulgarai aplink Adri-anopolį turi virš 400,000 kareiviu; reikalui esant, talkon gal pribūti apie 50,000 serbų.

Bulgarai nedaleidžia išeiti ki-tataučiamas iš apgultojo Adrianopolio. Šiose dienose bulgarai pa-čem nelaisvę virš 1,000 turku, kurie, išėjė iš miesto, norėjo už-pulti ant bulgarų. Nors yra nuo-stoliai iš abiejų pusiu, bet turku nesuliginamai didesni. Turku laikraščiai tvirtina, kad Adri-anopolys užtektinai yra ginklu, maisto ir kareivų; miestas gal laikyties apie keturis mėnesius.

Štai ką maž-daug pagarsino vienas iš gabausių Turkijos ka-rēs vadų Adrianopolio komandie-rius. Šukri Paša: „Visoj Turkijos historijoje nerandame tokio bai-laus generolo, kuris būt atidavęs drūčiausią pasaulyje tvirtovę žiauriam krauju troškančiam ne-prietelinui. Aš taipgi nebūsiu tokiu bailiu. Aš greičiau paukau-siu savo kareivius iki paskutiniam žmogui, palikęs revolveryje dėl savęs paskutinę kulką, ir jei pa-matysi, kad tolimesnis priešini-mos visai bereikalingas, aš pasi-stengsiu apie pražutį 40,000 bul-garu šitame mieste ir aplinkui jo. Vaikus ir moteris aš pavesiu sve-timtäučių konsuliams. Aš pasi-elgsiu taip, kaip bulgarai pasiel-gę su beginkliais turku sodžiu gy-ventojais — jų moterimis ir vai-kais. Galop aš atkreipsiu ka-nuoles ir šaptuvus i gražiausius mano mylimo miesto namus ir ug-ninių ir geležinių paversiu jį i krū-vą griuvėsiu.

Tada, palikę ugnimi apimta miestą, mano narsys kareivai prasimūš per eiles neprieteliu, nors jų būt millionai. Jie — ar su garbe visi numirs, ar liks per-galotajais!“

Turku kareiviu Adrianopolyje skaitoma apie 45—50,000.

Ties Čataldžos labaš smarkių susirēmimų nebuvo. Galop prie-jos sunku bulgarams prieiti, ne-toj vėtoj gan daug klampynių.

Didžiausiai mūšiai buvo ant Gal-lipolio pussalio — ties miestu Gal-lipoli ir Bulair, kuris stovi prie

inėimo i tą pusali. Amot vienu pranešimą pas Bulair krito apie 6,000 ir sužeista liko apie 10,000; kitos gi žnios praneša, kad mū-siuose ties tų dviejų miestų už-muštais turku krito apie 15,000, o i nelaisvę papulo į apie 10,000, su ginklais ir daugybe kanuolių; tiek-pat buvo sužeistų. Bulgarų nuostoliai sulygintan maži.

Užmė Galipolio pussalį, bul-garai galė lengvai paimti patį Kon-stantinopolį, nes tada galės čion prisiartinti Graikių laivynas.

Mūšyje ties Skutari juodkalnie-ciai užėmė visas gerias pozicijas, o pagal kitų pranešimų Sku-tari jau paimtas.

Cia šiose dienose taipgi buvo smarkus mūšiai — juodkalniečių ir serbų krito apie 2,500, turku gi apie 5,000; taipgi labai daug sužeistų iš abiejų pusiu.

Turkai visur neša didžiausius nuostolius — jieims gręsia prąžū-tis. Iš Londono pranešama, kad Turkijos valdžia kreipėsi į Anglijos valdžią, prašydama išsikišti į Balkanų karę ir sustabdyti ja, bet Anglija kol kas atsisakė. Tur-kiya veda slaptas derybas ir su kitomis valstijomis.

Mahometų bažnyčios galva iš-leido atsišaukimą į visus mahome-tonus Rusijos, Europos Turkijos, Indijos, Maroko ir Algerijo, kviesdama juos sukilti prieš krik-šionis, kurie užpuolė ant šven-tos Allacho žemęs, terioja žmones ir niekina tikėjimą.

Šitas atsišaukimas gali dar daugiau sukelti turkus.

BULGARIJA IR RUMUNIJA.

Konfliktas tarp Bulgarijos ir Rumunijos liko užbaigtas. Bul-garija sutiko pavesti Rumunijai už nesikišimą į karę plotą žemęs (Silistrijos dalį), už ką ji duoda nekuri pinigų atlyginimą.

JAPONIJA.

Vasario 10. Tokioje mieste (sostinėje) iškilo ūmai riaušės, kurių priežastimi buvo atžagarei-viškas elgimasis ministerių pirmi-ninko ir kitų ministerių ir tankus konfliktai su parlamento atsto-vais. Liandis pamatė tame ardy-mą valstijos konstitucijos ir pasi-ryzo prašalinti visą ministeriją.

Minios žmonių užpuolė ant pre-miero princeo Tara Kotsuros ir pradėjo į jį mėtyti akmenimis ir kitais dalykais. Žmonės parei-kalavo, kad jis su kitais ministe-riais atsiskytu nuo vienos.

Paskui minia metėsi apt Kat-suros namų, o galop ir ant visu gėresnį iškraustytu ir valdžiai prie-lankiu laikraščiu spaustuviu. Daug namų liko išardytas ir sude-ginta gatviniu tramvaju (karų). Didžios žmonių minios taip suju-do, kad tik-tik kareiviams ir po-licijai pasisekė ją sulaikyti.

Tose riaušėse 6 žmonės liko užmušti ir 6 sunkiai sužeiisti.

Princas Tara Katsura su visa ministerija padavė įmperatoriui rezignaciją.

Žmonės yra pasiryžę tvirtai stoveti už konstituciją ir nenu-sieisti ministeriams.

Iš Visur.

X Nelaimė sutiko atradėjus pietinio poliaus (žemės ašygalio). Christchurche, Naujoji Zelandija. Vasario 10. į visus žemės kraštus pasklydo gedulinga žinia apie žu-vimą poliaus kraštų tyrinėtojų, vadovaujant kap. Robertui Scott'ui.

Kap. Rob. Scott'o laivas „Ter-ra Nova“ sausio 18. (š. m.) at-plaukė į paskirtą vietą, kur jis turėjo sutiki grīžtančią nuo pie-tų poliaus ekspediciją kartu su kap. Rob. Scott'u.

Cia buvo sutikta tik viena dalis

tos ekspedicijos, kuri ir pranešė, kad kapitonas Robertas Scott'as su savo keliais draugais pasiekē pietų poliu (ašygalį) sausio 18. 1912 m.; bet jie visi, grīždam atgal nukankinti bado ir šalčio, gavo galą tarpe amžinų ledynų, kilusios audros sukuryje — kovo 29 d. 1912 m.

Pietų polio buvo taipgi pasie-kęs Amundsen'as gruodžio 17 d. 1911 m., ką ir patyrė Scott'as, radęs tēnai paliktus Amundsen'o ženklos.

Tik praėjus 8 mén, augščiau pa-minėta partija tos pačios eks-pe-dicijos užėjo jų kūnus, o kartu užrašus apie viską, ką Scott'as su draugais patyrė poliaus šal-tose krastuose.

Kartu su kap. Scott'u sutiko mirti D-ras Edv. A. Wilson'as, leiten. H. R. Bowers'as, ofic. Edg. Evans ir kap L. E. G. Oates.

Taip nelaimingai užsibaigę ta stebetinai drąsi ekspedicija į ne-žinomu ledų kraštus, kur ant kiek vieno ženklio grūmoja mirtis.

Kiek metų atgal drąsnolis kap. R. Scott'as su savo draugais ap-leido Angliją, kuri suteikė visas išlaidas tai ekspedicijai, ir su di-džia viltimi ir pasišventimu leidosi pietinių kraštų link. Jis troško ištirti nežinomus ir dar ne-pasiekus kraštus ir tuom patar-

nauti žmonijai; bet kartu sutiko sau mirtiną nelaimę.

Scottas ir jo draugai, matyda-mi savo mirtį, stengesi daugiau padaryti užrašą, kuriaiš galėtų pasinaudoti kiti tyrinėtojai; bu-vo taipgi palikti atsisekinimo laiškai ir vedamas dieninis, ką ir atrado pas jų lavonus.

Nors jie žuvo, bet jo vardas auksinėmis raidėmis liks išrašytas į žmonijos historijos lapus. Scott'o darbai, jo drąsa ir pasišventi-mas ilgus laikus bus minavojami visų žmonių, o ypač anglų tautos, prie kurios jis prigulėjo.

X Ponii Scott mano sutikti vy-rą. Honolulu. Žuvusio kap. Rob. Scott'o žmona, nieko nežinoda-ma apie savo vyro nelaimę, ant laivo „Aorangi“ važiuoja į Nau-jają Zelandiją su viltimi sutiki-ti tēnai grīžtantį iš tolimos kelionės vyra.

X Kaiizerio Vilhelmo duktė. Berlin'as. Vasario 10. Berline pa-plito žinia, kad vienatnė kaize-rio duktė princesė Viktorija Lu-iza išėja už vyro — už hercogo Ernsoto August Kumberlando. Šita žinia labai pradžiugino pla-čias vokiečių minias.

X Suv. Valstijų ambasada Par-yžiuje, kaip pranešama nuo vasario 13. turi išsikraustyti iš už-imamo jaja namo iki balandžio 15. Ambasada buvo užemusi tą vieta laike 15 metų.

X Karės aukos. Atenai, Gra-ičia. Pranešama, kad Janinoje yra sužeista ir sergančių virš 10,000 žmonių.

X Serbų juodkalniečių karei-vių skaitlius, apsupusiu Skutari siekia 75,000.

X Norėjo išsigelbėti. Londonas. Prasidėjus Galliponio bombardavi-mui, vietiniai gyventojai norėjo išsigelbėti ant Turkijos transpor-tais; bet a t nelaimės keli iš jų su žmonėmis apvirto, nuog ko žu-vo keli šimtai jieškusių pagel-bbos.

X Turkai jieško paskolos. Lon-donas. Turkai mato, kad jie grei-tu laiku bus priversti priimti vi-vus koalicijos reikalavimus, nes jie nebegalės vesti toliau karęs iš priežasties galutinu ištuštējimo valstijinio išdo. Taigi jie kreipia-si į Europos valstijas, kad jos su-želpu juos; bet niekur nesurana-dia užtarėjų, nors Austrija ir at-jaučia jos blogam padėjimui.

X Užmuš social-demokratų vadą. Vienna, Austria. Vasario 12. ant geležinkelio stoties tapo už-muštas vadas s.-d. part. Austrijos parliamente Fr. Schumeier. Su-areštuotas piktadarys pasirodė esas broliu plėčiai žinomo socia-listų astovo P. Kunschak'o.

X Išradėjas gyduolių prieš tu-berkulosa. Fr. F. Friedmann, kaip pranešė, tarpas iš Berlino vasario 18 pribus į New Yorką ant laivu Kronprincessin Cecilie.

Iš Lietuvos.

Dekanas Gintautas. Garsus Vilniaus gubernijos lenkininkas dekanas ir Eišiškių klebonas kun.

Gintautas-Dzevaltovsks keliamas į Gardino gub. be teisių būti dekanu. Vidaus reikalų ministerija pripažino jo veikimą kenken-čiu ramiams gyventojų sugyvenimui ir pareikalavo iš Vilniaus vy-skūpijos valdytojo jį iškelti.

Naujas išradimas. Ūkininkas Ralys iš Antkapinio (Reseinių pav.) senai galvojas, kaip page-rinuis krosnis, išradęs virtuvei gelžius ir kambariams šildyti krosni. Išradimas ne tik pagerinėja iš Vilniaus vy-skūpijos valdytojo jį iškelti.

sutaupas kurą, o tai šiandien be-sibaigiant Lietuvos miškams be-galo būtų svarbu.

Išradėjas savo išradimą laiko paslaptyj ir, regis, nori susitar-su „Vilija“, delei išradimo užpa-tentavimo ir sunaudojimo.

Vargovaikis.

Sukčių loteria. Po Kauno g. miesteliu žydi važinėja su liote-rijomis. Atvažiuoja į kokį-nors miestelį, atidaro savo sukčių lioteriją ir pradeda iš žmonių pinin-gus viliočių. Susistačio visokiu bližiūčiu, porą siek-tiek branges-nių daiktu, mat, kad labiau žmo-nes privilioti, ir pradeda žmonėms akis dumti. Kas-nors kokią išlo, tai žmonės visu urmu pu-lasi bilietų pirkšt. O bilietai ne-pigus — po 30 k. ir po 1 r. Ne-grauži mūsų žmonėms, kad taip duodas save vilioči!

Petras.

Degtinė priveikė. Daukučių sodž. Kupiškio valsč. M. 3 dienas gėresnį iš

Ogi raguviečiai turi jau ne vieną mokyklą.

Jau dabar turi bent pusę tuzino mokytojų, bet vis jiems dar maža. Užgirdo raguviečiai, kad inžinieriai mano gelžkelį šalę Raguvos tiesi, bet stoti paskyrė net už 6 vartus nuo miestelio. Bėga raguviečiai pas inžinierių, gražiai pras:

— Pastatykite mums stotį arčiau miestelio, duosime dovanų.

— Duokite 2200 r. tai ir pastatysime arčiau; dabar mums nuo pat Panevėžių reikia išnaujo tyrinėti, naujai planus daryti, — atsako didžiagalviai, ir tolau savo darbą varo.

Sujudo—sukruto raguviečiai, vargais negaliais surenka tik 1500 r. Inžinieriai del tokijų pinigų su raguviečias nė burnos aušinti nemori. Raguviečiai vėl myša inžinieriams telegramą:

— Susimildami, priimkite tuos pinigus, pastatykite stotį arčiau, daugiau pinigų surinkti negaliame.

Inžinieriai susimylėjo ir prižadėjo stotį pastatyti ne toliau 1½ varsto nuo miestelio. Raguviečių net veidai nušvito, džiaugiasi, kad arti gelžkelį turės, tuomet miestelis dar labjau pakils, pagražės, paturtės, dar gyvesnis pasidarys.

Ir kokias čia visuomenės istaugas rasite! Taupomai skolinai kasa, vartotojų draugija, ūkio ratelis, Blaivybės draugija, monopolis, gyva pekla aludžių, ir šiaip visokio plauko karčiamų ne-suskaitysi, ypač jeigu skaitytum ir slaptas karčiamas. Užtai turbūt skeptikai-raguviečiai ir kalba:

— „Blaivybė“ bujoja, o blaivybė merdi.

Norėjo „Blaivybė“ ištegti knygyną-skaityklą, tačiau valdžia nelaiko: daug skaitysite, perdaug išmintingi liksite, girdi.

P. Ruseckas.

Nepaprastas vinčius. Sausio 8 Vilniaus katedroje buvo Lenskio, Vilniaus pav. ir gr. Plateraitės iš Kietaviškės par. Trakų pav. vinčius. Juos suvainikuoti atvyko net pats visos Rusijos Metropolita kun. arcivyskūpas Kliučinskis. Kuningo Kliučinskio atvykusio 7 sausio patikti stotyje susirinko Vilniaus dvasiškių tūzai ir policimeisteris. Kun. Kliučinskis apsigyvenęs gr. Tyškevičienės rūmuose. Žadės būti iki sausio 13 dienai.

Kaip girdėjome, vestuvės būk tversiančios visa savaitę.

Liaudies mokykloms. Šventimo ministeris paskyrė 15,190 rub. Kauno gubernatorių inkūrti 28 pradines mokyklas.

PANEVĖŽYS. Iš laikraščių jau žinoma apie Panevėžio bažnyainių chorą, p. Marijōs pav. vedamą, kur iš apylinkės chorų visdelto skaitosi geriausis — puikiai gieda bažnytinės ir šventiškas kompozicijas. Dabar Panevėžyjus susidarė dar 3 chorai: 1 — vietinių žytičių draugijos choras, susidedantis iš vienų mergaičių žytičių; 2, prie naujosios bažnyčios mokinamas, susidea daugiausiai iš lenkų; vedėjas koks-tai vargonininkas; 3, vadinės „Aido“ draugijos choras, susidea iš nemažai žmonių, vedėjas p. Balčas.

Brazýkas.

Lietuvų portland-cemento fabrika. Laikraščiuose jau buvo minėta apie prof. inž. P. Juodelės sumanytają cemento fabriką pas Pamerklio kaimą Trakų paviete. Fabrika yra jau pastatyta ir prideramai intaisyta. Delei lytingo rudens oro ir tilto statymo ant plačios Merkio upės darbas buvo kiek susitrukės, nes tik šiomis

dienomis galima bus atgabenti reikalingas fabrikai mašinas. Cemento išdirbimą manoma pradėti kovo mėnesyje. Kalkės cementui dirbtinių čia jau prie fabrikos esančios labai geros, o juju sluošnis turis 2—3 sieksnius storio. Suilg šiol daug žmonių turėjė gerą uždarbių prie fabrikos.

Rusai-tautininkai Vilniuje. Veikėjas Konas skundžiasi „Graždaine“, kad ačiu dabartiniam Vilniaus gubernatorui Veriovkinui, rusai-tautininkai Vilniuje sunbankrutavę.

Vilniaus gubernatorius Veriovkinas pasilieka savo vete, kaip ikišiol buvęs, ir niekur nekelia mas. Šią žinią skelbia „Vil. Viešstnik“ kaipo valdžios organas.

Jurbarko 4-klasė mokyklą lankuo: 40 lietuvių, 30 žydų, 20 rusų, 10 vokiečių, 3 lenkai, 1 čekas mokinys. Sulyg tikibos mokiniai išsisisklaido šitaip: 56 katalikai, 20 pravoslavų, 30 žydų 9 liuteriai.

GARLEVA, Suv. gug. Grudžio 18—19 dieną ir naktį siautė didelė audros. Daugelyjų vietu audra nudraskė namų kregus. Tai-pat ir ne vieną sulaužė malūnų. Miškuose privertė daugybė medžių.

Šiuos metus mūsų žmonelės labai pradėjo sigrati delei blogu oru. Jau praėjo ir Kalėdos, o nėra jokios žemos. Daugelyjų vietu audra nudraskė namų kregus. Tai-pat ir ne vieną sulaužė malūnų. Miškuose privertė daugybė medžių.

S. Jokubauskis.

MAŽEIKIAI, Šiaulių pav. Pas mus štai kas girdeti. Naikiu vienas sodžius, pirmiau prigulėjės prie Viešnių parapijos, vyskupo išsakymu priskirtas yra prie Mažeikių par. To paties sodžiaus 12 ūkininkų, būtent mažoji dalis, nemorėdami pasiduoti tam išakymui, nepriiminejo Mažeikių kalednikų ir visomis keturiomis sprysčių ir kratėsi nuo Mažeikių par. Tuotarpu gi tos pačios Viešnių par. Krakių sodžiau ūkininkai, būdami nuo Mažeikių miestelio toliau dar, negu Naičiai, nes yra kaip tik dar už jų, meldė, vyskupo paveleti jiem prisidetė prie Mažeikių par., bet kadangi norinčiųjų atsirado tik mažesnė dalis, todėl leidimo ir negavo. Bet atsirado ir tą 12 tarpe 4 ūkininkai, kurie, matydami, užispypriu nėko nepešia, prisiėdo iš liuosios valios prie Mažeikių par. Lig šiu metų tie 12 ūkin. nebuvu kalėdojami nei Mažeikių, nei Viešnių kuningu. Viešnių dekanas kun. Jarulaitis dar 1910 metais norėjo juos iškalėdoti, bet parapijonims padavus meldimą vyskupui to jam neleisti, jam tai buvo užginta ir tą kartą nebekalėdojo. Bet šiemet lapkričio 27 d., kuomet kaip tik i Mažeikius atvažiavo naujas klebonas, Viešnių kuningui vikriai apsisukus, minėtą atkakliųjų tuziną ši kartą jau pasiekė iškalėdoti.

Taip tai Viešnių kuningu lengvai prasilenkiamas su vyskupo išsakymu.

Parapiponis.

(„Liet. Žin.“)

Pasiutusi karvę Vilniuje. Gruodžio 25 dieną apie 12 valandą, kuomet turėjo ateiti traukinys, stotin atbėgo pasiutusi karvę. Tarp pasažierų pakilo triukšmas. Žandarų unterm-oficieras norėjo sulaikeyti ją kardo makštis, bet karvę, jam sudavę ragais krūtinėn, taip stipriai, kad jis ten-pat pakrito. Geležinkelio tarnautojai ir pasažierai, gelbėdamiesi lindo po vagonais. Karvę-gi, pribėgusi pervažiavimą, pasileido miestan, ir nežinia kuomi viskas būtu bėgasis, jei nebūtų pasitaikęs auto-

mobilis, kuriuomi žandarai prireivę karvę nuošovę.

KIVYLIAI, Telšių apskr. Kivyliaose sudegė dr. Kauneckio tvertas. Ugnyje žuvo 21 alklys ir 20 karvų, 30 karvių pavyko išgelbėti. Ugnis pakilo iš žibintuvė, kurį pavertė nusitraukės jautis. Nuostolių priskaitoma apie 50,000 rublių.

D. V.

ZIDIKAI, Telšių apskr. Kūčioje (gruodžio 24 d.) Jonas Gausula eidamas į pirtį paslēpė namie 10 rublių. Sugrižęs namon, neradęs, paklausė pačios, bet, tai atsisakius, per dantis pasakė: „Palaik, aš parodysi šuką!“ Va karop, betemstant, užlipęs ant gričios augšto, pasikorė... M. Sk. („Rygos Naujienos“).

EIŠIŠKĖS, Lydos apskr. Paklydus po laikraščius žinai apie iškėlimą iš Eišiškių kun. Gintauto, parapijonis lenkai, ypač tercijonai, sujudė rūpintas, kad kun. Gintautas liktų vietoje. Dabar po parapija vaikščioja žmonės, kurie renka iš žmonių parašus, kad vyskupijos valdytojas kun. Gintautas nekelty iš Eišiškių. Saušio 8 d. toks žmogus (tercijonų viršininkas) buvo Naujadvario sodžiuje ir eidamas iš pirkios pirkion ir liepė vienims rašties ir lietuvius, kurie ne labai norėjo duoti parašą, gaudino, kad jiems būsia bloga, kad jie gausiai mušti. Ir prigazdinti žmonės dėjo savo parašus ant jiems kišamo poperio. Paskui tokiuo pat būdu rinko paraus Vežonių sodžiuje.

V.

DELTUVA, Ukmergės apskr. Gruodžio 26 d. 1912 m. buvo vienas sodžius, pirmiau prigulėjės prie Viešnių parapijos, vyskupo išsakymu priskirtas yra prie Mažeikių par. To paties sodžiaus 12 ūkininkų, būtent mažoji dalis, nemorėdami pasiduoti tam išakymui, nepriiminejo Mažeikių kalednikų ir visomis keturiomis sprysčių ir kratėsi nuo Mažeikių par. Tuotarpu gi tos pačios Viešnių par. Krakių sodžiau ūkininkai, būdami nuo Mažeikių miestelio toliau dar, negu Naičiai, nes yra kaip tik dar už jų, meldė, vyskupo paveleti jiem prisidetė prie Mažeikių par., bet kadangi norinčiųjų atsirado tik mažesnė dalis, todėl leidimo ir negavo. Bet atsirado ir tą 12 tarpe 4 ūkininkai, kurie, matydami, užispypriu nėko nepešia, prisiėdo iš liuosios valios prie Mažeikių par. Lig šiu metų tie 12 ūkin. nebuvu kalėdojami nei Mažeikių, nei Viešnių kuningu. Viešnių dekanas kun. Jarulaitis dar 1910 metais norėjo juos iškalėdoti, bet parapijonims padavus meldimą vyskupui to jam neleisti, jam tai buvo užginta ir tą kartą nebekalėdojo. Bet šiemet lapkričio 27 d., kuomet kaip tik i Mažeikius atvažiavo naujas klebonas, Viešnių kuningui vikriai apsisukus, minėtą atkakliųjų tuziną ši kartą jau pasiekė iškalėdoti.

P. K.

SKAUDVILĖ, Roseinių apskr. Skaudvilės miesčiuos turi dideilių turgų, atvažiuojant pirklių iš užsienio, karta net tuo-pat Berline. Gal del tos priežasties ir skyrius yra. Geria čia ne tik vynė, kaip kituose pasienio miesteliuose, nors čia ir „Blaivybės“ skyrius yra. Geria čia netik vyrų, bet ir moteris ir kubo logiausia, kad geria daug anodijos ir visokiu „leduvukų“. Po kiekvienu tokio turgaus, kurie čia esti antradieniais, jei patinki vežima grįžtančių iš turgaus, tai junti nuo jų einant degtinės ir anodijos kvapą.

Geras.

Joniškio bylos skardas. Senatas atsiuntė Vilniaus teismo rūmams išsakymą išpildyti teismo nutarimą, kuriuo, kaip žinome, dvarininkas Zajončkovskis gavo

metus, nuomininkas Ivanovskis—8 mén. ir valstiečiai: Šimėnas, Palyta, Žička, Kazlauskas ir Stasys ir Adomas Grigai — po 6 mén. kalėjimo už lenką riaušes Joniškio bažnyčioje.

Vilniaus advokatai. „B. V.“ praneša, kad Vilniaus advokatai prasiant, vyriausybė žadanti vasario mėnesį įnešti V. Dūmon sumanymą apie išteigimą prie Vilniaus teismo rūmų prisiekusiuojų advokatų tarybos, kaip yra vienos dideliuose miestuose. Drauge būsiųs įnėtas sumanymas apie išteigimą tokios pat tarybos ir prie Kievo teismo rūmų.

PANEVĖŽYS nuo naujų metų bažnyčioje per votivą pradėjo lenkiškai giedoti, iki šiol buvo

lietuviškai giedama. Lenkai vėl vieną „placówkę“ laimėjo.

Vapsva.

PANEVĖŽYJE šiomis dienomis norėjo nusiskandinti vienas valdininkėlis, bet, pabijojęs mirties, iš upės išplaukė, tik nuo tilto šokdamas į upę gerai susirenkę; upė buvo užšalus iš kritimu reikėjo ledą pramušti; jam ir pasisekė, bet netrukus pasirodė jis kitoj aktyje ir pradėjo pagalbos šaukti; tik jis ir pats išsigalbėjo iš jos.

Mateš.

Viešasis telefonas. Nuo sausio 1 dienos vyriausijoje Vilniaus pačio stotyje atidarytas viešasis telefonas. Juo naudojant gali kiekvienas, užmokėjus 15 kap.

Miesto biudžetas. Miesto taryba jau galutinai nustatė Vilniaus miesto biudžetą 1913-ų metams. Miesto tarybos apskaitės Vilniaus miesto ineigų ir išleidų bilansas 1913-tais metais siekia 1,716,390 rub.

PANEVĖŽYS. Sausio 3 d. buvo pradedamųjų mokyklų mokiniam eglutė. Mokiniai, šiaip vaikai ir sauaugusių prisirinko pilna gaisrininkų salę. Tik bevidinant „Šalti senelis“ poperinėmis rožėmis išsipuošus mergaitės stagių nuo eglutės žvakutės užsidega.

Ugnis augštai pasikelia. Vaikai, šaukdami „degame, gelbėkit“, puolę prie durių, viens kitą versdamai mindydamai. Nuo mergaitės buvo užsideges mokytojas ir mokytoja. Juos visus užgesius, pakėlė uždanga ir pradėjo šaukti, kad gaisro nėra. Publikai nurimo, tik keloliova vaikų liko gerai aplaudyti, o vienas visai apalpes.

Užsidegesiai mergaitės nusilaukai, apdegė krūtinė, veidais ir rankos, ji dabar sunkiai serga, bet yra vilties, kad sugis. Del tos liūdnos priežasties nė šokių po vaividinimo nebuvo.

Vapsva.

MARIJAMPOLĖ, Suv. gub. Kaži-ko A. Buvarskis iš Marijampolės išradė naują būdą statyti nedegamuosis ir pigius namus. Naujoji medžiaga sutaisytai iš drožlių, molio ir cemento. Ji esanti pusiau pigesnė, negu vienos kito ligšiol vartojamos tam lygios medžiagos.

K.

TELŠIAI. Naktį iš sausio 2 į 3 dieną Kapų gatvėje vaikinas užmušė iš keršto žmogu V. N. Kaltininkas suareštoujas. Kiek pirmiau nuskendo ežere du vaikai, kurie čiaužydami ledų inkrito į aketę.

KRETINGA,

Telšių apskr. Muitinės ekspertas, inžinierius Prapuolenis, kuris išbuvo mūsu krašto pasienyje 6 metus, dabar keliamas į Irkucką. A. B.

(„Viltis“).

Imigracijos bilius. Washington, D. C. Nesenai priešai ir šalininkai imigracijos bilius buvo sušaukti į Baltąjį Namą, kur prezidentas Taftas padarė savo rūšies teismą, kad išgirsti įvairias nuomonės kaslinko to dalyko.

Didžiausiu imigracijos priešu pasirodė Amerikos Darbo Federacijos atstovas, kuris prirodinėjo, kaip imigrantai trukda abelnai darbininkų susipratimą Suv. Valstijoje ir numuša darbo kainas. Taftas, kaip pranešama, nutarė uždėti ant to bilius savo „veto“.

Pasekmenga operacija. Michigano Universiteto klinikoje buvo padaryta stebetina operacija. Vienas iš ligonių sirgo smegenų už

labai turtingas, paliko didelę šeimyną. Prie draugystės nepriglėjo, mėgdavo išsigerti.

Darbai pas mus eina nelabai gera, o viskas yra brangus.

Emilia Šišlauskaitė,
Mokinė 6-to skyriaus.

SO. OMAHA, NEB.

Vasario 1. 4 val. ryto sudegė saldainių ir kitokiu daiktų kruavuvelė K. Liučiaus, priesais lie туvių bažnyčios; kartu sudegė ir TMD. 17 kuopos kningos, kainuojančios apie \$50.00. Bet dar laimė, kad vėjas pūtė kiton pusē; priesingai, So. Omahos lietuvių būt netekė net savo bažnyčios. Bažnyčios didžiųjų durių stikliai nuro karšio susproginiėjo, ir kol

ugnagesiai atbėgo, supleškėjo lie туvių špitolę.

A. Žalpis.

SO. OMAHA, NEB.

Vasario 3. buvo grabnyčio žvakių pašventinimas; vietinis lie туvių kuningas prisakė, kad parapijoni nepirkę žvakių pas kokius žydus, bet pas jį, nes kitaip jis žvakių nešventinti. Moterėlės, žinoma, iš namų drauge atsi gabenu savo žvakes del pašventinimo ir sukvėjus jas ant grotų arba Dievo stalo, bet kuningas atsi sakė jas šventinti, delko bažnyčioje kilo triukšmas, nes moteris, atsinėsios savo žvakes, užprotėtavo šitam kuningo pasielgimui. Kunigas išbarė už pasipriehinimą jo prisakymui, bet moterėlės nenusigando.

žvakė.

kad jos oficeriai būtų Suvienytų Valstijų ūkėsais?

Ats.: — Žinojau.

Kl.: — Kam pranešei tamsta, kad priimi kandidatūrą?

Ats.: — Susivienijimo sekretoriui, J. Žemantauskui, kurs darbar gyvena Waterbury, Conn.

Kl.: — Ar rodei jam ukesystės popieras?

Ats.: — Nerodžiau, ir to nieks nereikalo.

Kl.: — Kada tamsta atsisakei nuo prezidento vienos?

Ats.: — Ekstra Seime Wilkes Barre, Pa., grudžio mėn. 1908

Kl.: — Ar raštu?

Ats.: — Ne, žodžiu *

Kl.: — Ar buvai seime Worcesteryje?

Ats.: — Buvau.

Kl.: — Ar seimas tamstą išmėtė (expelled)?

Ats.: — Nežinau, ką jie padarė, jie sakosi išmetė.

Kl.: — Kada tamsta išsiemei pirmąsias popieras?

Ats.: — 1907 m.

Kl.: — Ar teisybė, kad tamsta užėmei prezidento vietą nuo birželio 1908 m.?

Ats.: — Taip.

Kl.: — Ar teisybė, kad tamsta likai ukésu ruggsėjo mensesye 1909 m.?

Ats.: — Taip.

Kl.: — Philadelphiais (tokiametai) teisme?

Ats.: — Taip.

Kl.: — Ar neturėjai padavęs aplinkojos del pirmųjų popierų kituose teismuose ar po kitais varda?

Ats.: — Ne.

Kl.: — Kokio tamsta esi tikėjimo?

Ats.: — Rymo-Katalikų.

Kl.: — Ar ne presbyterijon?

Ats.: — Ne.

Kl.: — Ar ne bedievis (atheist)?

Ats.: — Jei tamsta nepripažinė dogmą, apeigu ir t. p. vadini atheistizmu, tai — gali būti taip.

Kl.: — Ar esi socialistas?

Ats.: — Taip, bet tai nėra tikėjimas, tai politiškas persitikrinimas.

Kl.: — Ar tamsta Westchester pavieto teisme esi siekės, kad važiavai Balt. Ohio geležinkelio tą dieną ir tuo traukiniu, kada buvo sužeista tūla moteris Ubart ir kad matei ją sužeista ir gelbėjai taij moteriskai?

Ats.: — Taip, siekiu.

(Čia Bagočiaus pusės advokatas užprotestavo: girdi, tokie klausimai neturi nieko bendro su šiuo skundu už „criminal libel“.)

Kl.: — Ar tamsta siekei byloje minėtos kompanijos prieš Baltru Jankaus, kad tamsta tuo traukiniu nevažiavai ir nematei, kaip ta moteris U. buvo sužeista?

Ats.: — Taip, siekiu.

Kl.: — Ar teisybė, kad tamstai už tai buvo pažadėta \$150.00?

Ats.: — Taip, rodos, kad buvo pažadėta.

Kl.: — Ar straipsnis „Prie Bagočiaus žodžio“ yra atsakymu i tamstos straipsni „Ir Bagočiaus žodis“?

Ats.: — Taip.

Kl.: — Ar tamsta esi kada rāšęs straipsni apie kūn. Dielionj laikraštyje vardu „Lietuva“?

Ats.: — Nepamen, gal esmi rāšęs.

Kl.: — Ar esi rašęs „Vienybėje Lietuvninkų“ straipsni, kuriamo užspuldinėjai ant dr. Šliupo?

Ats.: — Gal būti. Man prisie-

davo susiremti su dr. Šliupu del politiškų persitikrinimų.

Kl.: — Ar raše savo ypatiškuose reikaluoose laikraštyje vardu „Kova“?

Ats.: — Gal būti rašiau.

Kl.: — Kiek sykių?

Ats.: — Vieną ar du sykių.

Kl.: — Ar tamsta siuntei „Vie nybei Lietuvninkų“ straipsni „Ir Bagočiaus žodis“?

Ats.: — Straipsnio nesunčiau, liepjau tik sekretoriui, kad iškirptu špaltas su tuo straipsniu, kada mano laikraštis (my own paper *), kuriame talpinau tą straipsnį, buvo gatavas spaudai; sekretorius iškirpo ir pasiuntė kitiems laikraščiams.

Kl.: — Kur patilpo tas straipsnis „Ir Bagočiaus žodis“?

Ats.: — Aš jį patalpinau savo locname laikraštyje (in my own paper), o ar patalpino kiti laikraščiai — aš nežinau.

Kl.: — Ar tamsta nepraeši kiti laikraščių, kad patalpintų?

Ats.: — Ne, nepraešau. Taip, liepjau savo sekretoriui, kad parašyti redakcijoms, kurioms siunti iškarpas, kad jos patalpintu, o aš tik pasirašiau ant sekretoriaus parašytą laiškų.

Kl.: — Ar tamsta nematei, kad „Vien. Lietuvninkų“ perspausdinta tas straipsnis „Ir B. žodis“?

Ats.: — Ne, nemačiau.

Kl.: — Ar jis teisingai čia perspausdintas?

Ats.: — Jei duosite man pasiminti tą numerį laikraščiuose i mano ofisą, tai aš paskui pasakyšiu, ar teisingai, ar ne.

Po tam teisėjas padarė pertrauką ir atidėjo tolimesnį tardymą iki panedelėliui, 2-ros valandos po pietų.

Prieš atleisiant, pasakė, kad skundžiamieji (Paukštis ir Brazys) turi darodyt, jog Bagočius ištikruju yra mainės tikėjimą.

(T. b.)

saros daro susirinkimus; bet atsiranda ir prieš tą susirinkimą; taip vienas žmogelis iš Protkūnų kaimo ėmė mus ir iškündė Kruonio kunigui, prašydamas jo, kad mus visus iš sakylos pagarsintų ir praneštų, kad ant tą susirinkimą geria degtinę ir alų. Vienok klebonas, dalyko neištryrės, nieko da nesakė. Tai jie ēmė kitu būdu jaunimo susirinkimus persekioti — jie praše senesniųjų, kad neduotų panašiems susirinkimams gričios.

Aš iš savo pusės galiu patvirtinti, kad ant tokijų jaunimo susirinkimų svaidgalį visai nesinamato ir niekas blogas nesidaro — vienas iš jaunimo tarpo pagriežia ant smuko, merginos padainuoja, o aš k-nors jiems paskaitau iš tinkamesnių raštų. **A. Dubickas.**

Sis tas iš jaunimo gyvenimo Vilniaus gubernijoje.

Jau kaip mūsų Vilniaus gubernijos, tai jau nerasi tur-būt niekur tokio apsilieidusio. Čia vien tik matai girtuokliaivinė ir muštinės, o apie ką tokį neudingesnį bei šviesesnį niekur nieko negirdėti. Mės, be abejonių, esame atsilikę nuo savo kaimynų, t. y. suvalkiečių ir kanniečių. Pas mus jaučiasi stoka vadovų, o pasukui daug kenkia karšta kumingu agitacija prieš jiems nepatinkamą užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekielė augštyn, bėgreičiau, slenkia žemyn...

Francijoje, kaip priimta sankrymu, viešpatauja laisvę; taigi prato laisvo gyvenimo žmonės gausau tinkamus pasirenka kelią. Taip viena dalis Francijos piliečių užlaiko karčiamas ir kitam panašias istaigas, kurios yra duotos gana plačios teisėjose atliekami įvairių darbų, nžiūrint ant jų žemumo ir nedoromo.

Tai, ot, kaip tik tie mūsų paminėti lietuvių ir randa čia sprieglą ir sileikymo buvo ten vienas vailnas, kuris gaudavo iš Amerikos senus laikraščius ir paskui apdvanodavo tuos mano minimus lietuvius — bet tik su „Kova“, „Keleiviu“; tur-būt iš to nekokie ir pradėjo vadinties socialiais. Bet patis už savo pinigų laikraščių bei kningų neišsirašo užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekielė augštyn, bėgreičiau, slenkia žemyn...

Francijoje, kaip priimta sankrymu, viešpatauja laisvę; taigi prato laisvo gyvenimo žmonės gausau tinkamus pasirenka kelią. Taip viena dalis Francijos piliečių užlaiko karčiamas ir kitam panašias istaigas, kurios yra duotos gana plačios teisėjose atliekami įvairių darbų, nžiūrint ant jų žemumo ir nedoromo.

Tai, ot, kaip tik tie mūsų paminėti lietuvių ir randa čia sprieglą ir sileikymo buvo ten vienas vailnas, kuris gaudavo iš Amerikos senus laikraščius ir paskui apdvanodavo tuos mano minimus lietuvius — bet tik su „Kova“, „Keleiviu“; tur-būt iš to nekokie ir pradėjo vadinties socialiais. Bet patis už savo pinigų laikraščių bei kningų neišsirašo užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekielė augštyn, bėgreičiau, slenkia žemyn...

Francijoje, kaip priimta sankrymu, viešpatauja laisvę; taigi prato laisvo gyvenimo žmonės gausau tinkamus pasirenka kelią. Taip viena dalis Francijos piliečių užlaiko karčiamas ir kitam panašias istaigas, kurios yra duotos gana plačios teisėjose atliekami įvairių darbų, nžiūrint ant jų žemumo ir nedoromo.

Tai, ot, kaip tik tie mūsų paminėti lietuvių ir randa čia sprieglą ir sileikymo buvo ten vienas vailnas, kuris gaudavo iš Amerikos senus laikraščius ir paskui apdvanodavo tuos mano minimus lietuvius — bet tik su „Kova“, „Keleiviu“; tur-būt iš to nekokie ir pradėjo vadinties socialiais. Bet patis už savo pinigų laikraščių bei kningų neišsirašo užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekielė augštyn, bėgreičiau, slenkia žemyn...

Francijoje, kaip priimta sankrymu, viešpatauja laisvę; taigi prato laisvo gyvenimo žmonės gausau tinkamus pasirenka kelią. Taip viena dalis Francijos piliečių užlaiko karčiamas ir kitam panašias istaigas, kurios yra duotos gana plačios teisėjose atliekami įvairių darbų, nžiūrint ant jų žemumo ir nedoromo.

Tai, ot, kaip tik tie mūsų paminėti lietuvių ir randa čia sprieglą ir sileikymo buvo ten vienas vailnas, kuris gaudavo iš Amerikos senus laikraščius ir paskui apdvanodavo tuos mano minimus lietuvius — bet tik su „Kova“, „Keleiviu“; tur-būt iš to nekokie ir pradėjo vadinties socialiais. Bet patis už savo pinigų laikraščių bei kningų neišsirašo užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekielė augštyn, bėgreičiau, slenkia žemyn...

Francijoje, kaip priimta sankrymu, viešpatauja laisvę; taigi prato laisvo gyvenimo žmonės gausau tinkamus pasirenka kelią. Taip viena dalis Francijos piliečių užlaiko karčiamas ir kitam panašias istaigas, kurios yra duotos gana plačios teisėjose atliekami įvairių darbų, nžiūrint ant jų žemumo ir nedoromo.

Tai, ot, kaip tik tie mūsų paminėti lietuvių ir randa čia sprieglą ir sileikymo buvo ten vienas vailnas, kuris gaudavo iš Amerikos senus laikraščius ir paskui apdvanodavo tuos mano minimus lietuvius — bet tik su „Kova“, „Keleiviu“; tur-būt iš to nekokie ir pradėjo vadinties socialiais. Bet patis už savo pinigų laikraščių bei kningų neišsirašo užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekielė augštyn, bėgreičiau, slenkia žemyn...

Francijoje, kaip priimta sankrymu, viešpatauja laisvę; taigi prato laisvo gyvenimo žmonės gausau tinkamus pasirenka kelią. Taip viena dalis Francijos piliečių užlaiko karčiamas ir kitam panašias istaigas, kurios yra duotos gana plačios teisėjose atliekami įvairių darbų, nžiūrint ant jų žemumo ir nedoromo.

Tai, ot, kaip tik tie mūsų paminėti lietuvių ir randa čia sprieglą ir sileikymo buvo ten vienas vailnas, kuris gaudavo iš Amerikos senus laikraščius ir paskui apdvanodavo tuos mano minimus lietuvius — bet tik su „Kova“, „Keleiviu“; tur-būt iš to nekokie ir pradėjo vadinties socialiais. Bet patis už savo pinigų laikraščių bei kningų neišsirašo užvedus apie tai kalbą, neno nei girdėti. Taip jie ir vargst neturėdamis kas jiems parodyti tikrą kelią ir nekiel

KAZYS PUIDA.

OL SAULĖ PATEKĖS...

— Einu, — atšovė Eimutis, kitokio paginimo nelaukdamas. Ir jam kaž-kodel ramu pasidarė del Marytės. Pasuko pui ir artinosi jau prie lazdynų aliejos, užgirdės skardą Marytės juoką, nurimo stiliai vaikštinėjo takeliu.

Saulė ką-tik buvo nusileidus. Dar išdžiojo, lyg susivélinę, paskutiniai spinliai medžių viršūnėse, bet lazdynų aliejoj vo jau gerokos sutemos.

Rodavičia su Maryte sėdėjo ant suojo tuo prie inéjimo iš šono lazdynų alieju.

Gal kokia dešimts minučių praéjo Ei- učiu bevaikščiojant, kaip staiga, priéjės ek arčiau, išgirdo jis kiek rūstesnį balsą. abterėjo ir, visą klausą intempes, atidžiai ausės. Žodžių negalėjo išgirsti, bet gijo, kad abiejų balsai nenaturaliniai.

— Liaukis tamsta niekus kalbėjės, — išgirdo iš lazdynų aliejos Marytės balsas.

Rodavičiaus atsakos nenugirdo. Kal- jojis tyliu balsu, sunkiai alsuodamas.

Staiga pasigirdo grūmojas Marytės išsas:

— Jei tamsta nepaleisi aš rēksiu!

— Neleisiu! — kategoriskai atšovė.

— Salyn... — gynësi Marytė.

Tuo pačiu akimirknsiu, yt perkūnas, iejon inbēgo Eimutis. Pamatė dar, kaip odavičia buvo apkabinęs Marytę ir savo pomis gaudė jos į visas puses mojuojan- gali. Vienu akimirknsiu, svetimą pa- itęs, paleido Marytę, grybsterėjo nuo su- spierutą ir atsistoj. Pašoko ir Marytė, kundą pastovėjo, lyg atvykusio nebūtu ažinus, paskui, gėdos ar sumišimo gena- a, leidos greitai alieja.

Pasilikę vyrai stovėjo priesais vienas ito ir aštriai žvilgėsiai stengės išperti vie- as antrojo sumanymus.

Rodavičia, kiek žemesnis, nekantriai nkstė špicerutą rankos, tai nuleidės ran- gą nervingai plakės blauzdas. Tarytum as vienas laukė, kuris jų pirmutinis žodij ratars.

Ir abiems aišku buvo, kad kaž-kas bai- us tuo atsitiks, kad nuo to prigulės toliesnės pasekmės, kuris prmaži žodi prai- ius, ir koksai tas žodis bus.

Susikryžiavę akių žvelgėsiai, tarytum, iatavo jėgas; tarytum, stengësi vienas ki- ž savo vidujine jėga nuveikti, kad išvengti o-nors, kas savo pasekmėmis baisesnis už nanomą žygį.

Sumirkčiojo Rodavičiaus akių ir Ei- mutis suprato, kad jis pirmutinis ištars asekmių neužmatomą žodį.

Marytė stovėjo keliausdešimtyje žings- diu ir, smarkiai plakančia širdimi, sekė uodus.

— Ko tamsta čia atėjai? — aragoniš- u, pasityciojančiu tonu, užklausė Rodavi- ia, minklindamas savo špicerutą.

Vienu akimirknsiu Eimutis išskaitė iš o akių, kad, jam atsiliepus, ranka pakils r špiceruta švilpdama kriis kairyjin jo kruostan, kurin žaibo greitumu Rodavičia uovo pažvelges. Instinktyviniai nujautė ką dats padarys ir negalėjo susilaikyti teis- yės nepasakės. Krūtinėje sukilo kaž-kokių lvasių gundoma audra, kuri būtinai turėjo iktivinio veiksmo formon išsilieti. Ramiu, net iš vidaus sujudimų, virpančiu balsu pra- roše pro dantis:

— Kad ginti nekaltą mergaitę nuo tam- stos niekšiškų pasikėsinimų.

— Tamsta išdrysti šnipinėti... — Kraujais pabluodusimis akimis, sušarpštė Rodavičia.

— Lygiai kaip ir mano tėvas, — atrė- nė Eimutis.

Vienu akymirknsiu iškilo Rodavičiaus ranka špiceruta ořa garsiai perkirsda ir ieties kairyjin skruostan. Instinktyviniai cilstelėjo Eimutis suriestą per alkūnę ran- tą ir, patsai užsilenkės špicerutos galas, kur- ūn kirčiu puolė ties pačia kairiaja ausimi. Aštrus, lyg yla, veriaš skasmas konvulsinių sutraukė jo veido bruozus ir, tuo pačiu akimirknsiu, savaimi pasikėlė Eimučio de- šinėji ranka ir, kaip kūjis, garsiu obalsiu, traškinančia jėga pataikino kairyjin Rodavičiaus žandan.

Kaip dalgio pakirstas, nugriuva Roda-

vičia suolan, greitai žando nusityvės. Špic- ruta iškrito, galva nusviro ant rankų ir iš burnos bei nosių siurbės kraujas.

Vos antausio skardas prabilo, Eimutis visas suvirpėjo. Akis atsistojo piestu, kūnu lakojo šalti šiurpuliai. Dvasių krūtinėje, tarytum, kas sulaikęs buvo. Tuo momentu suprato jis visą to veiksmo baisybę; suprato baisiausią nuodėmę padares.

Nieko nebematė, nieko nežinojo. Su- sigriebė už galvos ir svyrusojančiai žingsniais nuojo aliejon.

Marytė, kuri ištolo sekė nebyliją ju- dvieju sceną, antausio obalsiu atsiliepus vakaro tyloje, suvirpėjo, sumišo ir taip sto- vėjo negalėdama iš vietos pasijudinti.

Klaidžiai, svyrusojančiai žingsniais artinos Jon Eimutis, nesavoktinai šnabž- dėdamas:

— Viešpatie!... ką aš padariau...

Pribėgo prie jo, puolė garsiai verkda- ma ant jo krūtinės tarydama pro ašaras:

— Tai aš... tai mano kaltė...

Prasiblaivė Eimutis, papurtė galva, lyg sunkiausias mintis nuo jos numesti norėjo, atidžiai, švelniai pačėmė ją už abiejų rankų, atitolino nuo savęs, lyg nuo užkrečiamą ligą sergančio ir tarė Jon susopusių balsu:

— Nesiimk savim svetimos kaltės... Nusiramink ir eik namo... ir niekam nieko nesakyk... — patylėjo valandėlę ir pri- dūrė: — Eik, eik tuoju, gali mūs jieškoti ateiti...

— O tu, o tu? — stengdamas Jon pri- siglausti, verkšlenuo Marytę.

Tylėjo valandėlę, paskui, ją raminda- mas, pridūrė:

— Aš tuo pareisiu...

To užtikrinimo suraminta, nusisuko ant namų, ašaras besišluostydama ir tyliai žingsniais nuojo.

Eimutis stovėjo ir sekė ją akimis, nuo- latos Rodavičion pažvelgdamas. Tas sėdė- jo ant suolo nusvirusia galva ir nesijudino. Kaip tik Marytė užlipo verandon, jis pasi- suko kairėn ir išėjo iš parko paventin. Pas- kutiniai saulės spinduliai užgeso ir tik mels- vasis dangus mirgėjo daugaukiu veidu skleisdamas sutemas.

Tyliai sruivo Ventos vandenys pramžinėja byla su krantais vespam. Srio- vės vilnelėse atsispindėjo dangaus mėlynė, nesuskaitliuojamos žvaigždės, tarsi, sutarti- ni šokį užvedė ant judaus sriovės pavir- ſians, tarsi, gūžinėjos su undinėmis, kaip tai žilėje senovėje būta...

Eimutis ėjo paupiu pasroviui plika gal- va ir nuleistomis akimis, bet kelio nematė, nes dažnai suklupdavo. Kur jis ējo?

Nė pats nežinojo. Tiktai jautė, kad eiti reikia; kad eiti turi; kad, viduryje su- sikūrės laužas, ilgais ugningais liežuviais laižo pajautų, sanvokos kirmiņą; kad iškar- to pabudo Jame visomis išgalėmis sažinės balsai ir šaukia jin sopulingu dejavimu:

— Ne žmogu... ne žmogu — žmogaus dvasių nuskaudei — žmogaus dvasių pa- veikslė praamžiną. Teisybė iškonevei- kei...

Kaip Kainas, bėgo nuo savęs, slėpės ir vis grižo savin; nematomos jėgos sulaiko- mas, pajautų versmėn stumiamas sanvokti- non balsiausia nuodėmės kančion — prapul- tin.

Veidas degė neužgesinama liepsna, tai vėl apsiliedavo šalta šiurpulių banga, iš kaž-kokių nežinomų gelmių atplūdisi. Akyse, rodos, stovėjo inkūnytos nuodėmės reginys: — ant suolo pargriuvęs, krauju apsiplės Rodavičia.

Kartais kojos, nervų traukomos, su- stodavo, nestengdamas valandėlę nė iš vie- tos pasijudinti, o dvasia-šmēkla ginė vis to- lyn ir vis grąžino sumišusių minti atgal — savin, tos nuodėmės baisybės bedugnėn.

Krūtinėje tuomet, lyg ilgaspyglis ežys, vartės kaž-koksai neapimamo didumo ka- muolys, kuris būtinai krūtinę suplyždinti stengės. Šaltas prakaitas, šiurpuliams už- jus, apliedavo jį nuo kojų ligi galvos; tai vėl tą šaltąja bangą užliedavo karštoji ir smilkinių gislos pribrinkdavo, kaip tyčia mirkinama virvė. Banga už bangos liedava- vos smegenynan ir dar labjau kaidindavo minti, kuri jau nustojo normaliniu vėžiu.

(T. b.)

VIE NYBĖ LIETUVNIKŲ

J. WEYSSENHOFF.

JAUNIEJI SKRAUJA!...

Vertė

KAZYS PUIDA.

Jei nesutiksi pažįstam, ar nepataikisi indo- mun bei originalin pašnekėsin, gali apžiūrėti kraštą iš vagono iš abiej pusų. Pro langą prabėga dide- li miškai, riebus, kalmuoti laukai, sidabriniai bei mėlsvi ežerai. Išsoka iš miško juokinga pilaitė Tyzenhaus, šypsosi linksmi Abéliai, balta ant kalno bažnyčia, didžiuojasi puikus Rokiškis iškilniu baž- nyčios gotiku ir dailiai rūmuis. Plėčiasi aplinkui ramus bei tylus, nors turtinges, kraštas, senovinės bajorijos ir praamžių, geru žmonių pilnas.

Pilname antrosios klasės vagone sėdėjo Mikolas Rajeckis, paniurės, neklausas skambijų kaimynų pa- šnekėsiu. Važiavo garsion medžioklēn ties Kūpiš- kiui, Šepeton, bet tasai linksmas sumanymas neuž- rėkė vidujinės dramos. Beveik bėgo iš Južintų, bėgo nuo paties savęs.

Nenujė užvakar sutarton su Uršulka vieton ir skaitė tokį savo nutarim ligšiol geru. Toksai gun- dus vakaras būtu juodu nunesęs prie galūtiniosios linksmybės, bet ir prie atsakomybės. O vis labjau- jautės Rajeckis kaltas prieš mergaitę, gal po Le- leikos bei Pucevičiaus kalbų intekmės, kurioje nu- jautė paprastą, bet tyra bei gilią dviasią. Prigulėjo ji gerbitinon karton. Tos pareigos iškildavo po koko-nors neapgalvoto pasielgimo. — Bet jau ir da- bar buvo jai skolinges: erzino ir išimylėdino mergai- té — ir kam buvo pažadėjės jai užvakar ateiti?

— Ant greitijų, nesuvaldomos paskubos darbas —

— O kiek ji iškentėjo, kai jis neatėjo?

Gersi žinomoje vietoje lengvai išsivaizdinė sau- belaukiančią Uršulką. Matė ją, kai gyvą, stovinčią prie alksyno mėnesienoje, tokį-pat kvapčių ap- suptą, kokias jis gérė, kladžiodamas tą dieną ne- ramiai ir liūdnai apie Južintų dvarą. Jau norėjo užsesti arklį ir lėkti. — Uždraudė pats sau, nes ju- to, kad nestengs tokią naikti kalbėti išmintingai su Uršulka. O neužmėt jas besimaudančios ežere! — Tad turėjo būti patenkintas okiu susivaldymu, bet juto ištolo mergaitės griaudulį, su kuria sūjungė ji stiprus telepatinių siūlai. Tam griaudulini at- rastu vaistų: paimti ją padoriai į žmonas — bet tokie vaistai, jo nuomone, buvo heroiniai.

Tad vėl rodydavos kartais visas jo išmintingu- mas jam filisterine baime, o visas pasielgimas su Uršulką lengvamintis ir netikės. Visos-gi priešin- gos mintis maišesi su galingu ypač tos, o ne kitos moteriškės pageidimu — ir nuo to tai pageidimo su jo pasekmėmis išbėgo Mikolas tolesniu kraštan.

Svarstė visa tai brikioje ir dar dabar svarsto- vagone. Tačiau pamažu moteriškų balsų čiauškėsis apsedo galva, kai žvirblių debesis ir pradėjo nenomis klausytis. Draugija susidedanti iš kelių moteriškių ir dvieju vyriškių, matomai buvo dar po naujų kaž-kokios iškilmės išpūdžių. Garsiai skel- bė savo atminimus.

— Ganytojas nieko nevalgė! — giedojo nejau- na moteriškė, Monika vadinama, dramatiniai grai- žydama rankas.

— Liaukis, Moniute! valgē, kai kiekvienas mū- su, ot daugiau už mane — sumurmėjo nuvystęs vy- ras, Monikos vyras regimai.

— Ne tau juk gaminta, Otonai. Bet jis, toks prakilnis ir dirmavone nusikamavęs asmuo! Vos užkandės, nebevalgė.

— O kai turtinges stalas papuoštas! — tvirti- ko ita sentimėlė kūmetė, panelė Brigitė. — Po- ni Anielė tvirtino, kad saldumynai namie dirbtin, bet aš manau, kad iš Vilniaus. Tūli net negalėjo suprasti, kas jieims paduodama. Sėdėdama aš prie ponios Kupstienės, kuri mažai žmonių matė, kvie- ciu; kimš, juk tai paštetas! — Kad jau nelen- da — sako ji man.

— Žinoma, kai žmogus sotus, paštetas ar bat- viniai — nelenda per gerklę — nutarė ponas Otonas.

Bet poni Monika tuo jam priminė:

— Per pokili reikia apsidairyti ir išklausinėti, kad neprivalgius paprastu valgiu, palikti vietos geresniems.

Panelė Brigitė priminė prakilnesnes valandas:

— Kaip gražiai kalbėjo ganytojas prieš dirmav- ysi!

Neatidžiai klausydamas Mikolas tik dabar su- sigraibė, jog kalbama apie vyskupą, vyskupystė lan- kantį. Vagono draugija grižo iš vienos parapijos, kurioje viešėjo vyskupas ir važiavo kiton tokin- pat priemiman, nusprendami tą kelionę dievobai- mingai bei turistiniu.

Kitame vagone kampe sėdėjo vyras šviesias, rūpestingai sušuknotais plaukais, veidas lyg pa- žystamas, vietinis, bet apvalkalas bei apsięjimas užsieninius. Klansėsi kaimynų pašnekėsiu griau- diu malonum, žiūrėdamas į nykstančius už langa laukus ir beldė nervingai taktą lango rėman. Mirk- sėjo akimis ir antakius rankas, kai žmogus, kurs at-

randa ką verta, atsimena, dėsto galvoje melodinius išpūdžius. Pagalios atsikėlė ir prisiartino kalban- cijui apie vyskupo priemimą kuopelėn.

— Atsiprašau tāmst... ēsu Kažinskis.

Ponas Otonas pratiesė jin išlėto išstęst dešinę ranką, lyg kad būtų norėjės jí pačiupinėti ir nu- sp

AITVARAS

RYTOJUN BEŽIURINT

(Tasa.)

Galū-gale, kad ir prileidus tokis dalykų stovis imanomu sulyg liaudies vaikų, tai koks pateisinimas del jauniosios kartos jau iš intelligentų kilusios! Siurpas ima pamanus, kad šimtai vaikų iš intelligentinių šeimynų, iš tautiniai susipratusių šeimynų — tautiniai našlaičiai, kad tėvai neturi ką savo vaimams į rankas paduoti. Optimistams patarciai prasti ankstą per intelligentines šeimynas ir užklausti, ką jų vaikai skaito bei kuo pradėjo jaunas savo sielas gaivinti. Asmeniškai galiu išvardinti daugybę intelligentinių šeimynų, kur viena tik giomoj kalba tai vien išydimė bei vidujinė tautiskumo forma, kur ji kenčiamai tol, kol neateina mokymos metai, o tiems metams atėjus, rasime tose šeimynose bonas franežes, lenkes, yokietes — tiktais ne lietuves.

Tokiems apsireiškimams intelligentinėje mūsų visuomenės dalyje esant, savaimi iškiila klausimas: — kokius dvasinius turitus, ką tautiniai tveriančioj įnės tos jauniosios kartos būsimajin tautinių vertenybų sandėlin? Ir kokias tautiniae etinės principais vadovaujasi toji mūsų intelligentijos dalis ši antikultūr darbą darydama.

The gulf of rock jaws, you can't gaze a minute, Without an awful wish to plunge within it.

(Byron. Don Juan, XVI. 5.)

Toks yra šiandien, iš šio reikalų stovio žiūrint, mūsų intelligentijos visuomeniai-psychologinis ūpas ir, jam nusikratyti, reikia tvirtai pasipurptyti, susigriebti ir imties darbo.

2.

Iš visų likimų, gyviesiems tvariniams teksiu, nėra nelaimingesnio likimo už tą, kuris vaikams teko. Vaikai nieko nežino apie tą eksperimentų vertę, kurią ant jų mēginami, — tai tokia benadrojai vaikų būtybės formula. Jie patys nesutvėrė, kas galėtų atremti pasiekimimus, jų prigimą išardyt stengenčiuosis. Keliai, kuriuojantiems reikiā eiti, pravestas nesuvoktinai ir dažniausiai būna tai progres darbas, — sako Šedrin apie vaiko jaučias dienas.

O juk vaikas turi savo neužgincinamas teises, kurių slopinti nevalia. Vaikan jau negalima žiūrėti kaip tėvų nuosavybėn. Su gyvybe vaikas inigia mažojo piliečio teises ir ilgainiu išauga „didelin“ pilietin, savo tautos gyvenimą tveriantin.

Tos mintis jau nuo senai skalavo pageltusias iš senatvės nuomones ir tik savo būtybėje budri tauata pasirūpino jas teisiškai gyvenimam investi. Šveicarijos naujieji istatai smerktė nusmerkti netinkus manymus ir vienu žingsniu išeina iš ryminėj istatų valdžios, kurie žiūrėjo vaikan kaip tėvų nuosavybėn, ypač tėvo. Naujieji istatai žiūrėti vakan ne vien kaip šeimynos sanarin, šeimynos galvos valdin, — bet ir kaip visuomenės sanarin, tautos pažangos bei išsiplėtojimo akstinan.

„Vaikas — vyro tėvas“, saiko anglų priežodis.

Ir tan „vyro tėvan“ naujausioji istatimdavbė pradeda atsinešti ne vien kaip tėviškos valdžios objekta, bet ir kaip teisės subjektan, kurie istatimdavbė privalo nurodyti ir apdrausti.

Naujuojį istatymu akyvaizdoje vaikas tai be-siformuoja asmuo, savo teises turis, — tai visuomenės sanarys, delei kurio valstybė turi daug rūpesnio pakelti. Šių pareigu supratimas padėta naujuoj Šveicarijos istatų pamatai apie mokyklą bei auklėjimą.

Šių istatų 275 straipsnis „Naujojo piliečių su-tvarkymo“ aiškiai ir vaizdžiai skelbja vaiko teises ant mokymo bei auklėjimo ir uždedaa ant tėvų tam tikras pareigas.

Sulig šio straipsnio ant tėvų uždedama pareiga rūpinties „dvasinių ir fyzinių auklentų vaikas sulig medžiaginių išteklių“.

Ir nevien mokyti bei auklentui privalo tėvai savo vaikus, bet tie patys istatai liepja juos sulig jū individualių palinkimų lavinti. Ir visais tais nurodymais pabrežiam, jog visuomenė tenai negali šaltai žiūrėti į tai, ar vaikai auklenami ir kaip auklenami. Tokiuo savo atsinešimu ir manymu, jog visuomenė privalo auklėjimą bei mokymą prižiūrėti, jis podraug pažymi, kad šiuose atsitikimose visuomenės teisės didesnės už tėvų teises.

Pas mus kitoniškai — pas mus tėvų teisės apribotos ir tomis teisėmis, iš moralio atžvilgio, naujodai tamsuolis lygiai kaip ir intelligentas.

Rūpinamos suteikti vaikams kuodaugiausia žinių, knudangiausia kalbą, bet tik ne tai, kas savo, ne tai, kas programan neineina, o kas jis, kaip lietuvių dvasinių sutvarkyti privalo. O tuo tarpu, mūsų sąlygose, tas ir yra svarbūs, kas programon neineina. O programon neineina naminius vaikų skaitymas ir literatūros.

(T. b.)

Kada žmogaus nurimsta geiduliai
ir naktis juodą drobę
mieguiston žemę metusi niūriai
vargus ir laimę gobia;

Kada darželyje rausvieji jurginai,
palangēn susispiečę,
tyliu šlamēsiu žadina lipšniai
užmigusią kaimietę:

tada aš vienas sėdžiu ir mąstau
ir mintis tamson plaukia.
Širdis užsidega... Dainuociau tau, —
bet kur tu? Tuščia lauke...

Zigmas Gaidamavičius.

KAZYS PUIDA.

Laisvos Mintis.

(Kritikos bruožai.)

(Tasa.)

Tiesa, vieną kartą jau reikėtu suprasti ir pa-liauti šukavus bei krokodilo ašaras liejus del mūsų išskaidymo.

Kiekvienoje susipratusioje visuomenėje vienos visų visuomenę apimančios ir savo tikslais vienijančios partijos būti negali. Tautos uždaviniai tokie platys ir tokie įvairūs, ir keliai prie galutinų tikslų veda tokie skaitlingi, kad ant šio sutarties nesurast. Juo turinėjus tautos gyvenimas, juo skaitlingiai skaidos visuomenė į grupas, partijas ar kitokias organizacijas. Tame tai visuomenės partijiniame ar kitokiam susiskaldyme ir reiškiasi pilnapulis visos tautos gyvenimas bei jos gyvumas, netikėtų katastrofų nesibaigas. Tiktai išskirtimuose atsitikimose, kuomet gyvenimo stovės taip susibėga, jog ima grūmoti tautos rytoujui — tik tuo met tegalimas visų visuomenės grupų ar partijų susiliejimas vienan kūnan.

Mažesniame masštabe regėjome tai ir mūsų gyvenime, būtent — prisiminkime kolektyvį mūsų draugijų atsakymą dalyvauti Krokuvo iškilmėse 1910 metais ir 1912 metais d-ro Basanavičiaus jubilėju. Čia mūs, kiekvienas savaip kainodamas ir suprasdamas, neše mūsų pagarbos bei padėkos žodži didžiajam mūsų tautos žadintojui. — Tame tai ir apsireišk mūsų tautiniae visuomeniai-politikinis subrendimas.

Bet šalė viso to — mūs paliekame kiekvienas kuo buvęs. Ne taip buvo revoliucios audrai besiartiant. Tuomet iškilo Kantičkos, kurie savo tamšiuoju protu visų socialių bei visuomenės reformų prasmę ir būtinumą suvėdė prie — bažnyčios panaikinimo. Tuo tai ir žaidė liaudies instinktais, gerai suvokdami, jog visos tos reformos kuningijai nenaujindos — eo ipso, kad nukreipti neramiosios liaudies doma nuo būtinujų jos gyvenimo reformų — ēmė ją mysticizuoti, mistifikuodami paskalas ir viski versdami ir suvedami —bažnyčion, kuriai iš tų reformų grūmojas ddžiausias pavoju.

Kaip visa tai buvo daroma ir kokių priemonių pasigauta net šviesesiems kaimiečiams sukvailinti, gražiai matome, kad ir iš Kuprevičiaus pašnekėsiu so viršaičiu:

— Pagonis! Mat kokių laikų susilaukėme, kad mus pagonis pradėjo ginti. Girdėjai kaip Kynuose gudus pjovę? Visi karaliai siuntė savo vaikus ginti, girdėjai? Kalbėjo žmonės, visi taip šnekėjo, kad... Ot, ot, tik ne taip, kaip žmonės kalbėjo ir gazietais rašę! Ten ne krikščionis pjovę, o tik rusus. Kam gi jie krikščionis pjaus, kad tie nieko nedaro, o rusams peilis po kaklus zileno, nes jei tu jam — ne, tai jis tau. Su juo kitoniškai negalima. Vaisių siunčia, rėkia: krikščionis, krikščionis pjauna! — kitų karalių prašo!... Susimilo kitos karalystės, padėjo. Gal ir nebūt padėje, bo visi buvo įpykę, visiems jie širdi perėdė, bet pranzūzas sugadina... (247).

Taip rezonoja Kuprevičius ir jo monologe girdėti visų-pirmiausia bajoro, aplenkinto bajoro, neapykanta prie visko rusiško; girdėti tame bažnytinii tarmų apjakinimas ir nekrūkščioinės neapykanta viso to, kas nekatalikiška. Toliau dar daugiai iš gilesnių sensacijų išgirsime:

— Taip, kad ne tas prakeiktas praneūzas, rusi būt gerai teke, tas mėlynakis gerai jam būtu išdulkinęs, bet tas tokas pat ponas, kaip ir mūsiškis... praneūzas. Jog pas juos kitose bažnyčiose nebėra kryžiaus... Jie lieperā toje vietoje pastatė... velnukus. Tu nemanyk, kad aš meluoju. Pasiklausk gudraus kunigo, ir jis tau tą pati pasaky... (247).

...Kaip rusų paratavojo, jis pasiutėlis ēmė dar labiau kunigus spausti... — Nuo kunigų bilietų (pasportų) nereikalauja, o cuzzjalistus užleido... (248). — Kas-gi kitas tuos velnius galėjo užleisti, jei ne rusas. (249).

(T. b.)

D-RAS J. BASANAVICIUS.

KAIP MAN NEBUVO LEMTA DŪMOS ATSTOVU TAPTI.

Non mirari, non indignari
sed intelligere. Spinoza.

bet dabar man jau daugiau mokslo dalykai parūpo: ėmai etnografijos dirvoje triūstis ir savo tyrinėjimais *) ingijau tarp bulgarų gerą vardą, apie ką liūdija faktas, kad buvau išrinktas Bulgarijos Literatų Draugijos, vėliaus Mokslo Akademijos, nariu.

1899 m. atsisakęs nuo tarnystos, turėdamas Bulgarijos piliečio teises, aš, neilgai trukus, vėl iškišau bulgarų politiškan gyvenimam: ištojan tiesiog to-pat Karovelovo vedam bulgarų „demokratių partijon“, kuri man, delei skelbjamųjų demokratizmo idejų, atrodė sympatiškiausia. Nuo to laiko dalyvavau dažnai per laikraščius partijos kovoje su kitomis partijomis, o, turėdamas nejudomąjį turtą Varnoje, dalyvavau nekarta atstovų rinkimose parlamentan, buvau renkamas partijos vardu Varnos miesto tarybos nariu, ir čia savo įneštaisiais reformų sumanymais *) nemaža prisidėjau prie sanitariškojo miestelėnų gyvenimo sąlygų pagefinimo — pakėlimo Varnos, kaip kurortu, kultūros. Be to dar nekarta teko man dalyvanti demokratų partijos kongresuose kaip Varnos atstovui, o III-me partijos kongrese Sofijoje, rudenyje, 1903 m., kada buvo reviduojama jos programinai nutarimai, drauge su d-ru Orachovaču redagavau juos išskyrių apie „tautos sveikatą“ *).

Po Cušimos ir Mukdeno atsitikimų, kurie man atkėlė vartus per Lietuvos sieną, kada 1905 m. gržau savo kraštan, kada ir Rusijoje ivesta tapo quasi-constitucijos tvarka, aš, būdamas tuomet, dar Bulgarijos pavaldiniu, pirmuojuose Dūmon rinkimose dalyvauti nors ir negalėjau, tačiau kaip turis politikoje didesnį patyrimą aš bent iš salies į juos neiškenčiai neįsikišęs. Kauno gubernijos rinkimose — kaip daugeliui bus žinoma — aš daugiausia prisidėjau, kad sutarkius demokratiškai bloką tarpe lietuvių ir žydų: aš dar šiandien gérinosi atsiminęs tas valandas, kada tasai blokas sudavė smarkų smūgi dvarininkų kurijai. Dalyvavau tuomet (kovo 26 — balandžio 8 d. 1906 m.) ir Suvalkų gubernijos rinkimose ir, kiek galima buvo, savo patarimais padėjau rinkikams susitvarkyti.

Prisiartinus rinkimams į II-ją Dūmą, aš pava-saryje 1907 m. jau turėjau Rusijos pavaldinystę ir nuo Bartininkų valsčiaus, Vilkaviškio pavieto buvau siūstas rinkiku į Suvalkus. Tuomet, kaip žinoma, prieš rinkimus, „Šaltiniui“ pradėjus agituo-uz kuningų pastatytiūs kandidatus Dūmon, buvo nutarta ir tame laikraštyje apskelbta, kad nuo Suvalkų gubernijos astovais Dūmoje būtinai turėjė būti „vien lietuvių advokatai“. Todelei „Šaltiniu“ atsišaukimo buvo raginta rinkti „astovais“ į Dūmą „du garsingu“ (sic!) advokatu: Petrą Leoną ir Andrių Bulotą, „kuriuodu, anot to laikraščio, netik siaipjau, bet ir Bažnyčios reikalus mokesiai gerti ginti“ *).

Prieš pačius rinkimus Suvalkuose aš buvau keilius dienas sirgęs ir, dar visiškai nepasitaikęs, turėjau rinkimose vykti. Nors „Šaltiniu“ agitacija už Leono ir Bulotos kandidatūras jau buvo vienkiems lietuvių intelligentams, rinkimose dalyvaujantiems, kelių užkirtus, tačiau priešrenkame susirinkime buvo pro forma net keturiuos, būtent Leoną, Bulotos, adv. Spurgos ir mano kandidatūros išstatyti.

Nesveikas būdamas ir žinodamas maždaug „Šaltiniu“ ir tūlū kuningų agitacijos už Leona ir Bulotą pasekmęs, aš pasisakiau, pats savo kandidatūros nestatas, žinodamas, kad negali būti laimėta. Kad aš tuomet galėjau, pasitenkinau tiktais perskaitymu Vilkaviškio pavieto mažažemiu man induotus jū reikalavimus, idant tie, kuriems teksapti astovais, juos žinotų ir, progai pasitaikius, Dūmoje užtartu. Tikros varžytinės įvyko tik tarp advokatų: Leoną, Bulotos ir Spurgos. Laimėjo pirmuoju du kuningų kandidatų ir vasario 6 (19) d. tapo astovais Dūmon nuo Suvalkų lietuvių išrinktu.

Antroji Dūma, kaip žinoma, taipogi labai trumpai gyveno. Astovus išvaikius ir rinkimų tvarką Lenkijoje ir Suvalkų gubernijoje permainius, nuo pastarosios gubernijos leista rinkti Dūmon tik vieną astovą. Prieš rinkimus į III-ją Dūmą „Šaltiniu“

*) Žiūr. apsviet. ministerijos išleistą veikalą: „Materialy za sanit“ etnografija na Bulgaria. Sofia. 1891.

*) Žiūr. „Varnenskij Občinskij Viestnik“ N8—9, 1902.

*) „Šaltiniu“ 1907, N6—7.

*) Programni riešenia na III-j Sobor na Demokratičeskata Partia v Bulgaria. Sofia. 1904. p. 74—83.

nis“ vėl ēmė agituo už A. Bulotą ir ji piršti į atstovus nuo tos gubernijos, nes visų lietuvių akis, girdi, i ji atkreiptos, kaip i buvusij atstovą. „Lietuviai rinkikai! — Šaukė „Šaltinius“ *) — rinkite į Dūmą buvusij antrosios Dūmos atstovą prisiekusijį advokatą poną Andriu Bulotą“!

Priešrenkamajam susirinkimė, kuriamė ir aš dalyvavau Suvalkuose, p. Bulotai konkurenciją bandė daryt til jau augščiau minėtasis adv. Spurga, bet — veltui. Tuomet toks dar buvo politiškas ūpas, kad mēs visi: kuningai, ne kungai, išskyrus Spurgą, priemė tik Bulotos kandidatūrą. Kada kitą dieną, būtent spalio 18 (31) d., buvo Bulota renkamas ir Spurga atsisakė už jį duot savo balsą, „Šaltinius“ rinkimų aprašyme paminėdamas Spurgos „nemalonų pasielgimą“, ji išskoliojo už laužymą vienybės..

Nuo tų rinkimų praėjo penki metai.

Laikui bėgant, revoliucijos orui atvėsus, žmonėms po reakeijos sloga atsipeikėjus, pradėta šalčiau žiūrėti ir į A. Bulotos veikimą Dūmoje... Taisai pats „Šaltinius“, kurs buvo išsitikinęs, jogei p. Bulota „gerai mokësių ginti Bažnyčios reikalus“, todėl ir už jį galvą guldė, Dūmon piršdamas, da-bar tapo smarkiausiu atstovo Bulotos nevidonu ir už tai būtent, kad jis, „Šaltiniu“ nuomone, tū reikalų netik negynęs Dūmoje, bet dar-gi virtęs pačios Bažnyčios priešininku. Kovai tarp Seinų „krikščionių demokratų savaitraščio“ ir Bulotos organų pastaruoju laiku bedūruojant, prisiartino rinkimai į IV-ją Valstybės Dūmą.

SING SING.

Paskutinės Vilties Duris.

Aš pirmą kartą savo gyvenime mačiau taip baisią žilą procesiją — stačiai įstabus buvo ant jos pažiūrėti. Ta procesija susidėjo iš keturiųdešimt ypatų Sing Sing kalėjimo. Aš tą dieną papuolau ten del nekurių svarbių dalykų.

Procesija stovėjo sustingusi, bet kaip-tai atidžiai užsimąsciusi. Kiekvienas jos dalininkas laikė žilą uniformuotą kepurę kairiojo krūtinės pusėje. Kalėjimas visus padarė išblýkusiais — kiekvieno veidas iš viso to būrio buvo sunykęs ir neturės savyje jokio gyvumo. Aiškiai galėjo suprasti, kad ko-nors nepaprasto laukiamas. Aplink viešpataują stebėtina tyla. Kiekvienas iš tų keturiųdešimt žirėjų su savo apnurusiomis akimis ant durų — gražiai nuvarsuotu augštųjų geležinių vartų ir per pratarpe stiklinių langelių raštinyčios užžiūrėtojo matė priešsėdinėniusis prasikaltėlius.

— Kas čia? — paklausiau aš kriminalisto, stovinčio priešakyje.

— Tai Paskutinės Vilties Duris, — atsakė jis patylomis, — kiekvienas čion atkeliaves lieka įmanius per ilgus metus.

Tuo procesijoje buvo visokių kriminalistų. Buvo ir tokiu, katrie užsiūmavo žmogžūdyste ir kariaudavę su šaudyklėmis; kiti nuo pat kūdikystės buvo prisipratine prie vagystės. Galop pasibaigiau ir aš i Paskutinės Vilties Duris.

— Inek! — pragiedojo gavinę balsu.

Ižengės per duris pamačiau dyliką teisdarių, susėdusių aplinkui ilgo, bet siauro stalą šviesiame, išpuoštame kambaryste. Jie tuoju pažiūrėjo į mane su nepaprastu nusistebėjimu. Paklausiau, ar negalēčiau pažiūrėti ju velima.

— Dėlko, — klausia žmogelis su plačiais pečiais ir žilais usais, užžiūrėdamas, yduryje stalo, — čia yra susirinkimas „Board of Parole“'s, žitojuose susirinkimose niekoks nebūdavo publikos, bet nieko taip ypatingo ir slaptingo čia nėra, ir, be abejonių, galėtume pasilikti; tiktais turi prižadėti, kad neseks paskui kriminalistu į ju namus, jei kurie bus ištasi nekaltais ir per mūsų mielaus dėlks paliuosuoti. Mės visados stengiamės apginti nelaimingus žmonelius, ir paliuosuoti ant duoto garbės žodžio.

— Aš tą paremin — prakalbėjo pulkininkas, naujas viršininkas vieno skyriaus New Yorko kalėjimo.

Ir gavau daleidimą, kaip laikraščiu reporteris ir teisių studentas, pažiūrėti „Board of Parole“ veikimą ir tą baisią žilą procesiję, ariai kurios dabar maršavo vienas po kito prie Paskutinės Vilties Duris. Kiekvienas už durų stovėdamas, tarytum matė savo nuodėmę per septyntį paskutinės laimės stiklą. Jis žinojo, ką tą yra tiesa — užveizda gali duoti linosybę prasikaltėliui, kurs atitarnauja minimum laiką, pagal nusprendimo, jei jo pasielgiamas buvo gančtinias.

— Ivesk Petrą, — pratarė teisėjas.

akmeniniuose namuose ant Hudsono kranto.

— Asisėsk, Petrai, — malonai prakalbėjo teisėjas L. senam įnamui.

— Kiek turi metų, Petrai? — paklausė toliau teisėjas.

— Šešiasdešimtis ir septynius metus, — atsakė greitai jis, pačia kriminalistų balso kalba.

— Žmogžūdystė, — rūstai prasenkėjo vyresnysis teisėjas B., žiūrėdamas į jo veidą.

— Su kokiui ginklu užmušei žmogų?

— Su peiliu, garbus pone. Tas šitaip atsitiko. Aš... aš... aš...

— Nėra išsiseinimo, ir paaikiimas nereikalingas — sušuko pulkauninkas. — Prisipažink, kad esi kaltas...

— Taip — esmu kaltas, — atsakė įnamis kriminalistas, šluostydamas nuo skruosto kruvinas ašaras.

— Smagu prakalbėti, — sako distrikto kalėjimo užžiūrėtojas, — per dešimt metų taraudamas kalėjime nei syki nebuvai nuabuastas ir užtai apturi didelė mielaus dėlks. Jeigu liktumei paliuosuotas ant prižadėto žodžio, ar turi vieta ir darbą?

— Jis yra mašinistas, — atsiliepė teisėjas L., — turu kelius laikus nuo jo firmos, kuri jam prižadėjo duoti darbą. Dabar, Petrai, žinai, ką turi daryti išėjės ant laisvės, idant daugiau čionai nesugrįžtam?

— Žinau, — karštai atsakė senas žmogelis. — Pirmiausiai turu sangoties blogų kompaniją, nesitrinti ant gatvės kampų ir duoti žinią kas-mėnesi į „Parole Board“.

— Labai gerai, — patvirtino teisėjas L. — Aš manau, kad mėgsti alų?

— Taip, garbus pone, — atsakė Petras.

— Po biski vyną ir „šnapsą“, taip-pat?

— Retkarčiai, — pritarė kriminalistas.

— Aš noriu, kad suprastum ir išpildytum reikalavimo priedystes, — atsigrįžęs kalėjimo teisėdarys L. — ir kad negertum jokių svaganinčių gėrimų. — Ar tiki, kad galësi gyventi su šito kiomis tiesomis?

— Galėsi, ištikro galēsiu, — priverstas buvo atsakyti kriminalistas.

— Gerai, — atsakė teisėjas L. — Gali eiti, esi linosas; geriausiai eik pas dvišišką tėvą V. — jis su džiaugsmu priims tave. Jis yra labai išmingtingas žmogelis, kuris pataikis kuogeriusai kai link visko.

— Petras atskelė, nulenkęs žilą galvą, su visais atsisveikino, o paskui pasisveikino su kunungu V., kuris pašnybdomis kalėjėsenukui į ausi linksmą žinutę... Dar syki atsidarė Paskutinės Vilties Duris... trisdešimt devynių atliko toje ilgoje procesijoje, kurioje viens į kitą žiūrėdam, yspojosi, bet kiekvienas gerai suprato, ką reiškia ta šypsas.

— Varginges žmogelis, — pratarė teisėjas L. — Aš esu linksmas po jo išėjimo.

Teisė Studentas.

Tev. Myl. Dr. teisė reikaluoze.

Visi privalome rūpinties savo kultūros reikalais.

Nors sena yra mūsų tauta, bet literatūra mūsų yra dar jauna ir gan menka. Žymi mūsų literatūros dalis guli dar rankraščiuose. Iš ankstybesnių mūsų rašytojų teisėista beveik tik Kudirkos raš-

tai. Tiesa besistengiama išleisti ir kitu pirmesniu rašytojų veikala; tačiau delei menkumo TMD. išdo tas besistengimas iki kol lieka tik gerais norais paklotas.

TMD. 5-tas seimas išreikšė savo valią, kad Draugijos būtu išleidžiama surinkti raštai, kaip va: Kun. Kristijono Duonelaičio, kun. Strazdelio, Simano Daukanto, Antano ir Jono Juškevičių, Juozo Šereno ir kt.

— Asisėsk, Petrai, — malonai prakalbėjo teisėjas L. senam įnamui.

— Kiek turi metų, Petrai? — paklausė toliau teisėjas.

— Šešiasdešimtis ir septynius metus, — atsakė greitai jis, pačia kriminalistų balso kalba.

— Žmogžūdystė, — rūstai prasenkėjo vyresnysis teisėjas B., žiūrėdamas į jo veidą.

— Su kokiui ginklu užmušei žmogų?

— Su peiliu, garbus pone. Tas šitaip atsitiko. Aš... aš... aš...

— Nėra išsiseinimo, ir paaikiimas nereikalingas — sušuko pulkauninkas. — Prisipažink, kad esi kaltas...

— Taip — esmu kaltas, — atsakė įnamis kriminalistas, šluostydamas nuo skruosto kruvinas ašaras.

— Smagu prakalbėti, — sako distrikto kalėjimo užžiūrėtojas, — per dešimt metų taraudamas kalėjime nei syki nebuvai nuabuastas ir užtai apturi didelė mielaus dėlks. Jeigu liktumei paliuosuotas ant prižadėto žodžio, ar turi vieta ir darbą?

— Jis yra mašinistas, — atsiliepė teisėjas L., — turu kelius laikus nuo jo firmos, kuri jam prižadėjo duoti darbą. Dabar, Petrai, žinai, ką turi daryti išėjės ant laisvės, idant daugiau čionai nesugrįžtam?

— Žinau, — karštai atsakė senas žmogelis. — Pirmiausiai turu sangoties blogų kompaniją, nesitrinti ant gatvės kampų ir duoti žinią kas-mėnesi į „Parole Board“.

— Labai gerai, — patvirtino teisėjas L. — Aš manau, kad mėgsti alų?

— Taip, garbus pone, — atsakė Petras.

— Po biski vyną ir „šnapsą“, taip-pat?

— Retkarčiai, — pritarė kriminalistas.

— Aš noriu, kad suprastum ir išpildytum reikalavimo priedystes, — atsigrįžęs kalėjimo teisėdarys L. — ir kad negertum jokių svaganinčių gėrimų. — Ar tiki, kad galësi gyventi su šito kiomis tiesomis?

— Galėsi, ištikro galēsiu, — priverstas buvo atsakyti kriminalistas.

— Gerai, — atsakė teisėjas L. — Gali eiti, esi linosas; geriausiai eik pas dvišišką tėvą V. — jis su džiaugsmu priims tave. Jis yra labai išmingtingas žmogelis, kuris pataikis kuogeriusai kai link visko.

— Petras atskelė, nulenkęs žilą galvą, su visais atsisveikino, o paskui pasisveikino su kunungu V., kuris pašnybdomis kalėjėsenukui į ausi linksmą žinutę... Dar syki atsidarė Paskutinės Vilties Duris... trisdešimt devynių atliko toje ilgoje procesijoje, kurioje viens į kitą žiūrėdam, yspojosi, bet kiekvienas gerai suprato, ką reiškia ta šypsas.

— Varginges žmogelis, — pratarė teisėjas L. — Aš esu linksmas po jo išėjimo.

Teisė Studentas.

— Rūbšiuvių streikas. Šiomis dienomis viena iš didžiuju firmų, Lewinson Bros. Co., pripažino darbininkų unijos visus reikalavimus.

— Taipgi ir iš mūsų lietuvių buvo būrelis darbininkų, kurie dirbo toje dirbtuvėje. Kontraktorius Juškauskas, kai jau buvo paminėta „V. L.“ N7, sutiko su darbininkais ant unijos visų išlygų ir 10. vasario iš mūsų 54—58 skyrių gržių prie darbo 200 darbininkų, kuriuos mės visi unijistai darbininkai palydėjome su muzika, maršuodami gatvėmis. Matydami tą visą pašaliniai žmonės, plojo rankomis, linkédami muns pasekmingsai kovoti ateityje ir gržtūti su tokia muzika visiems prie darbo.

— Labai mums linksmas, kad mūsų draugų maža dalelė po septynių savaičių kovos už savo teises, išlaimėjė kovą stoją prie darbo. Mės pilnai pasitikime, kad draugai darbininkai, su kuriais lygiai kovojo, paduos mums brolišką ranką; taipgi manome, kad visuomenė, kuri mūs kovojančiu šelpia iki šiol, šelpis ir tolimesnėje kovoj. Streikas gi šiuom laiku eina tvirtai ir pilnai tikimės, kad atsilaukymės prie tuos žiaurius kapitalistus.

— Abelinas skaitlius sugržusių rūbšiuvių prie darbo New Yorke ir Brooklynie siekia virš 25,000 darbininkų, kurių skaitliuje yra apie 250 lietuvių.

— Tautiškame Name yra išteigta valgykla del streikieriu, apie ką savo laiku bus pranešta plėtoriai metais rengs prelekejas. Beto ir ateinančiais metais rengs prelekejas.

prakalbas, vakarus, o gal išteigs ir mokyklą, bet apie tolimesnių veikimą pranešiu vėliaus — kai bus nuveikta. K. J. Valys, TMD. 113 kp. raštininkas.

ATSIŠAUKIMAS BOSTONO RŪBSIUVIŲ I VISUOMENE.

Brangus viengenčiai! Jau dvi savaiti, kaip streikuojamė; nors tai dar neilgas laikas, bet ir pabaigos dar nematyti. Jau ir taip mūs kasa buvo beveik tuščia; prasidėjus streikui, pasidareaug išlaidų organizacijos reikalavuse, nekalbant jau apie pragyvenimo išlaidas — būtų ir maista, kas reikalinga gyvasties palaikeymū. Žinote, brangus viengenčiai, kad darbininkas gali gyv-nti tol, kol jis dirba; bet, kada mės esame priversti gyvenimo aplinkybių nedirbtį ir išsiti ant streiko, tuom pačiu laiku mės atsisakome ir nuo gyvenimo; vienok mės vilies nenustojame, mės tikimės, kad visuomenė sušels toj sunkioj kovojo su kapitalu; mės viša viltis tiktais jumyse, brangus viengenčiai visos Amerikos lietuvių. Selpkite mus sunkioj kovojo su išaudotojais, o kada jūs kovosite, mės jums atsilyginsime po laimėjumi mūsų sunkios kovos, nes mūs laimėjimas bus iš jūs laimėjimu.

Narys presos mokiuiunpunpi Stanislovas Grubliauskas.

Antrašas pašalpos komiteto:

P. O. Box 43, So. Boston, Mass.

Pirm. Danielius Šapalis,

Sekret. Aleks. Lukoševičia,

Kasierius Pranas Rolis.

Kasierius yra uždėjės \$1,000,00 kaučios.

Narys presos mokiuiunpunpi Stanislovas Grubliauskas.

Antrašas pašalpos komiteto:

P. O. Box 43, So. Boston, Mass.

Pirm. Danielius Šapalis,

Sekret. Aleks. Lukoševičia,

Kasierius Pranas Rolis.

Kasierius yra uždėjės \$1,000,00 kaučios.

Narys presos mokiuiunpunpi Stanislovas Grubliauskas.

Antrašas pašalpos komiteto:

P. O. Box 43, So. Boston, Mass.

draugus, su kuriais kasdien reikėjo susieiti. Teisingai priežodis sakė: „Lėta kiaulė giliai šakni knisa“. Draugystė tokį sėbra ketina paduot i kliošorių, kur nėšoja skersai dryžas kelines.

Cia yra pavyzdis ir pasimokinimas kitoms draugystėms prižiūrėti savo piniginius reikalus.

Vienas iš Draugystės.

Sužinojome, kad Lietuviška Muzikos Konservatorija gerai au-

ga, visi skyriai greitai pildosi mo-

kiniais. Waterburyje ir Eliza-

beth'e jau yra ir merginų, pradē-

jusių lavinties dainavime, bet,

kaip girdėjome, Brooklynje dar

nei viena mergina dainavimo ne-

silavina. Brooklynje yra mergi-

nų, ką lavinas Lietuviškoje Mu-

zikos Konservatorijoje ant smui-

kos, piano, bet apie dainavimą

nesiūpina: nejaugi Brooklyno

merginos pasiliks užpakalyje Wa-

terburio? Mikui Petruskui, be-

statant koki-nors diidesni veikala,

gali prisiekti kviest artistes iš

kitų skyrių, nes Brooklynje mer-

ginos neparodo noro lavinties

dainavime, o nelavintu balsu, kaip

girdėt, daugiau nebūsi leista sce-

noje pasirodyti nei merginoms nei

vyrams. Labai geistina, kad

Brooklynje merginos subrustu-

lavintis dainavime ir parodytu,

kaip jos gali.

Daugelis žmonių kreipiasi į Mi-

ku Petruskai, prašydami jo su-

rengti gale gavėnių „gavėnių“

koncertą, t. y. koncertą dvasis-

kai-gedulingo, rimtaus ir laiku

atsakančio turinio.

kios rūšies šokių; visi svečiai liko labai užgančinti atgijimu seno-

sako: „Lėta kiaulė giliai šakni

knisa“. Draugystė tokį sėbra ke-

tina paduot i kliošorių, kur nėšoja skersai dryžas kelines.

Cia yra pavyzdis ir pasimokin-

mamas kitoms draugystėms prižiūrē-

ti savo piniginius reikalus.

Vienas iš Draugystės.

Sužinojome, kad Lietuviška

Muzikos Konservatorija gerai au-

ga, visi skyriai greitai pildosi mo-

kiniais. Waterburyje ir Eliza-

beth'e jau yra ir merginų, pradē-

jusių lavinties dainavime, bet,

kaip girdėjome, Brooklynje dar

nei viena mergina dainavimo ne-

silavina. Brooklynje yra mergi-

nų, ką lavinas Lietuviškoje Mu-

zikos Konservatorijoje ant smui-

kos, piano, bet apie dainavimą

nesiūpina: nejaugi Brooklyno

merginos pasiliks užpakalyje Wa-

terburio? Mikui Petruskui, be-

statant koki-nors diidesni veikala,

gali prisiekti kviest artistes iš

kitų skyrių, nes Brooklynje mer-

ginos neparodo noro lavinties

dainavime, o nelavintu balsu, kaip

girdėt, daugiau nebūsi leista sce-

noje pasirodyti nei merginoms nei

vyrams. Labai geistina, kad

Brooklynje merginos subrustu-

lavintis dainavime ir parodytu,

kaip jos gali.

Daugelis žmonių kreipiasi į Mi-

ku Petruskai, prašydami jo su-

rengti gale gavėnių „gavėnių“

koncertą, t. y. koncertą dvasis-

kai-gedulingo, rimtaus ir laiku

atsakančio turinio.

Vienas iš Draugystės.

Sužinojome, kad Lietuviška

Muzikos Konservatorija gerai au-

ga, visi skyriai greitai pildosi mo-

kiniais. Waterburyje ir Eliza-

beth'e jau yra ir merginų, pradē-

jusių lavinties dainavime, bet,

kaip girdėjome, Brooklynje dar

nei viena mergina dainavimo ne-

silavina. Brooklynje yra mergi-

nų, ką lavinas Lietuviškoje Mu-

zikos Konservatorijoje ant smui-

kos, piano, bet apie dainavimą

nesiūpina: nejaugi Brooklyno

merginos pasiliks užpakalyje Wa-

terburio? Mikui Petruskui, be-

statant koki-nors diidesni veikala,

gali prisiekti kviest artistes iš

kitų skyrių, nes Brooklynje mer-

ginos neparodo noro lavinties

dainavime, o nelavintu balsu, kaip

girdėt, daugiau nebūsi leista sce-

noje pasirodyti nei merginoms nei

vyrams. Labai geistina, kad

Brooklynje merginos subrustu-

lavintis dainavime ir parodytu,

kaip jos gali.

Daugelis žmonių kreipiasi į Mi-

ku Petruskai, prašydami jo su-

rengti gale gavėnių „gavėnių“

koncertą, t. y. koncertą dvasis-

kai-gedulingo, rimtaus ir laiku

atsakančio turinio.

Vienas iš Draugystės.

Sužinojome, kad Lietuviška

Muzikos Konservatorija gerai au-

ga, visi skyriai greitai pildosi mo-

kiniais. Waterburyje ir Eliza-

beth'e jau yra ir merginų, pradē-

jusių lavinties dainavime, bet,

kaip girdėjome, Brooklynje dar

nei viena mergina dainavimo ne-

silavina. Brooklynje yra mergi-

nų, ką lavinas Lietuviškoje Mu-

zikos Konservatorijoje ant smui-

kos, piano, bet apie dainavimą

nesiūpina: nejaugi Brooklyno

merginos pasiliks užpakalyje Wa-

terburio? Mikui Petruskui, be-

statant koki-nors diidesni veikala,

gali prisiekti kviest artistes iš

kitų skyrių, nes Brooklynje mer-

ginos neparodo noro lavinties

dainavime, o nelavintu balsu, kaip

girdėt, daugiau nebūsi leista sce-

noje pasirodyti nei merginoms nei

vyrams. Labai geistina, kad

Brooklynje merginos subrustu-

lavintis dainavime ir parodytu,

kaip jos gali.

Daugelis žmonių kreipiasi į Mi-

ku Petruskai, prašydami jo su-

rengti gale gavėnių „gavėnių“

koncertą, t. y. koncertą dvasis-

kai-gedulingo, rimtaus ir laiku

atsakančio turinio.

Vienas iš Draugystės.

Sužinojome, kad Lietuviška

Muzikos Konservatorija gerai au-

ga, visi skyriai greitai pildosi mo-

kiniais. Waterburyje ir Eliza-

beth'e jau yra ir merginų, pradē-

jusių lavinties dainavime, bet,

kaip girdėjome, Brooklynje dar

nei viena mergina dainavimo ne-

silavina. Brooklynje yra mergi-

nų, ką lavinas Lietuviškoje Mu-

zikos Konservatorijoje ant smui-

kos, piano, bet apie dainavimą

nesiūpina: nejaugi Brooklyno

merginos pasiliks užpakalyje Wa-

terburio? Mikui Petruskui, be-

statant koki-nors diidesni veikala,

gali prisiekti kviest artistes iš

kitų skyrių, nes Brooklynje mer-

ginos neparodo noro lavinties

dainavime, o nelavintu balsu, kaip

girdėt, daugiau nebūsi leista sce-

helmas — geriausis baritonas, kurio nepralenkia geresmėje Berlino operos giedoriai. Jaunas Belgijos karalius Albertas — labai geras tenoras ir ant atminties žino Wagneri. Italijos kar. Viktoras Emmanuelis yra pasišventęs muzikai ir gan tankiai labai malonai gieda. Francijos prezidentas (buves) su inkvēpimu griežia ant smuikos. Bulgarijos valdovas Ferdinandas — atsižymi savo galingu basu. Dabartinė Ispanijos karalienė Elzbieta — tikra žinovė muzikos ir gerai valdo meccosoprano. O buvęs Turkijos sultanas Abdul-Hamid plačiai pragsėjo savo žavėjančiais romanais; prie to jis nepralenkiamai žaidžia ant vargonų. Tokiu būdu labai aišku, kad „europinis koncertas“ — menkas politiškoj prasmėj, yra labai augštasis ir galingas muzikališkųj.

Kiek atsieitų karė Europai. Iškilus europinei karei, Austrija pašaukė prie ginklo 2,600,000 žmonių; Anglija pusantro miliono; Vokietija pusketvirtuo mil.; Italija arti trijų mil.; Rumunija tris šimtus tūkstančių; Franceja pusketvirtuo mil.; kitos vystojos septynis millionus. Iš viso kuone dvidešimt du mil. žmonių. O kiek atsieitų tos balsios armijos užlaikymas i vieną tik dieną?

1) Kareiviams maistas kasdien 63 mil. frankų; 2) arklių šerīngė 5 mil. frankų; 3) algos 21 mil. fr.; 4) užmokesčis visokiems darbininkams (po 5 fr. i dieną) 5 mil.; 5) mobilizacija po 100 kilometrų į 10 dienų 10 mil.; 6) maistų ir ginklų vežimas; 7) apginklavimas. Pestininkams po 10 patronų

i dieną 21 mil. fr.; artilerijai (10 šūvių į kiekv. patranką) 6 mil.; laivynas (2 šūvių i dieną vienai patrankai) 2 mil.; 8) ambulatorija 500,000 ligonių ir sužeistų pustrečio mil.; 9) Šarvuocčių išlaidos (10 valandų i dieną) pustrečio mil.; 10) mokesčių sumažėjimas 50 mil.; 11) pašalpa našlaičiams 34 mil.; 12) Rekvizicija, atlyginimas už sugriautus miestus ir kaimus 10 mil.

Viso labo 274 millionai frankų.

Žinoma, karei prasidėjus tos išlaidos dar baisią padidėtų. Vie-

nai diena atsieitų 3—4 šimtai milionų frankų, nieko dar nemint, kad būtų po pusmillionių užmuštu, šimtais tūkstančių sužeistu, sustotu visa pramonija ir prekyba, finansams — krachas; viso kai kelias būtų pagadinti. O kame ne dar ligos, marai, badas, ašaros ir kit-kas; kuriems atitaisyti ir 100 metų neužtektu. Taip raše Karolis Richteris „Viestnik Europa“, anot laikraščiu „Vistn. Lib“ N303, o ištėn perraše „Garsas“.

P. Juozapaitis.

Girtuoklių išsireiškimai. Miuncheno (Vok.) silpnapročių ligoninės pavelijimu gydytojas Hermanas užraše girtuoklių išsireiškimus. Sitoji keista ankėti indomi iš atžvilgio i gerėjų psychologiją (dvasią). Visi, kurie iš priežasties didelio svaigiančių gėrimų vartojimo gavo proto pamimą ir atiduoti klinikon, saiko, kad jie „beveik visai negeria“. Tūlas amatninkas, dirbęs švino liejykloje, per pavyzdį teisinos, kad „reikia gerti delei didelio karščio“. Tūlas viešbučio tarnas: jam reikia gerti, nes tai pridera prie jo amato. Studentas geria delei linksmybės padidinimo, ir kaip studentui be alaus neįgaliama apsieiti. Tūlas mūrininkas: žmogus be alaus negali visai dirbti. Aldaris: reikia gerti, kad spėkų nenustojus. Kapu sargas: todėl, kad kūnai mirusiu atsiduoda negeru kvapu. Duonkepis: todėl, kad keptuvė karšta ir vandenį negaliąs gerti, nes vanduo priišina. Tūlas prekėjas, kad jo moterė ligota ir jis turis daug mastyti. Vertelga, kad geriai ipiršus savo prekes. Tūlas padienis darbininkas: girtuoklystė jam prigimta. Malkų pjovėjas todėl, kadangi priprasta pusryčiaujant gerai imesti. — Iš kelių šimtų ligonių tiktais vienai vieninteli prisipažino, kad gérimas svaiginančių geralu ne reikalingas ir kad be jų galima ištikti.

KRASOS DÉZUTE.

S. D. D. nariui iš Pittston, Pa. — Tamstos laisko metalpinimė, nes korespond. Jis nieko tokio priešingo ir neteisingo neparaše; Tamsta beveik tą pati atkartoja, tik sakai, kad SDD. nariai nenurė mokėti ménésin 1 e. duoklę viešojo knyngyno naudai, bet tik laiko nuo laiko, jei bus reikalas, selpeti iš tautiškų centų.

Jonui Skinderiniui: — Tamsta neužgančintas pertaisymu ir sutrumpinimu korespondencijos — tai malonėkite rašyti trumpiai ir aiškiu, nes, priešingai, sunku sugandyti Tamstos minit, o vietomis net negalima perskaityti. Mės visad trumpindami ir taisdam stengiamės neiškraipyti padnotus faktus, žinias bei nuomonės.

Joz. Slapeliui: — Ačiū už laišką —

korespondenciję sunaudosime; rašinėkite iš tolimum kraštu tankiai.

J. M.: — Laiškā iš Lietuvos gavome — jis tilps sekant, „V. L.“ num.

V. J. Budrikui: — Tamstos straipsnius gavome — ačiu; patalpinime.

J. Žukauskui, Mik. Truskai, T. Kasales, Vincento Jonui, P. J.—ui, Lietuvaitei, Žemaiciui, Garnupiu, Bijuniūliu, Suvargasiu, T. Veličkai, Ant. Booben'ui: — Jūsų korespondencijas gavome — ačiu; jos tilps „V. L.“ N9.

J. Ž. G.: — Tamstos juokelius sunaudosime.

K. Jakimavičiui: — Tamstos pasiskundimai kaslink neregulariško „Laišvės“ siuntinėjimo nedėsime; jei nelgel Tamstos laiškai i „L.“ red, tai kai gali patarnauti „V. L.“ Galop, pertarti visomenė ūsiam atvėjuo yra sunaudosime.

M. J. Pavėsini: — Tamstos 20 lapų korespondenciją pasitaikius laikui, per žiūrėsimė; bet reiks jau dikių sutrum pinto, nes, priešingai, ji užimtų visą „V. L.“ puslapį. Malonėkite rašinėti trumposnes žinutes.

J. Digrui: — Geistina būtų gauti trumpa, bet aiškų aprašymą apie tuos „dinamitorius“.

L. J.: — Tamstos korespondencija sunaudosime, apart 1-mos dalies, nes apie to jau praneštu.

Galiūciui: — Straipsneli apie Lawrence'o kooperaciją gavome — peržiūrėsime.

SMAGUMAS.

Kiekvienas myli smagumą — kiekvienas nori būti liuosu nuo skaudėjimų bei ligos klapatų. Fyzinių smagumų mums užtikrina stropus, atydus atsinešimas prie sirguliaivimo organų mūsų kūno. Paprastai geras vaistas, kaip Trinerio Amerikoniškas Kartaus Vyvo Eliksiras atneš greitą pagelbą, delto kad jis užvalys kūno organus ir daduos jam naujas spakas. Jis sušildys kūną, padidys apetitą, sužadis nusilpnusius organus prie darbo, ir jis yra tikra pagelbė skaudėjimui pilvo bei viduriu. Jis turi būti vartoamas del atgavinimo apetito, gazu, skilvio malimo, nuo atsirūgimo, pilvo bei žarnų skaudėjimo, viduriu užsiskietėjimo, galvos skaudėjimo ir nuo paprasto silpumo. Aptiekoje. Jos. Triner, 1333—39 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Nuilsė muskulai ir sustinge sanariai turi būti trinami su Trinerio tepalu.

PAJIESKOJIMAI.

Pajieškan kunito Stanislovo Kudo, kuris išsiaiškavo iš Laižuvos parapijos i Ameriką, važiavo i Philadelphia, Sv. Kazimiero parapiją, o iš ten išsiaiškavo Canadą. Dabar yra žinomas kur jis randasi. Kai žinote, ar jis pats atsiaukė ant adresu, o būsin didei dėkinga.

Miss Eva Dorgis, 306 W. 94th str., New York, N. Y. (8)

PAJIESKAU DARBO!

Pajieškan darbo bučernėlę, esu geras darbininkas, turin gerą praktiką, turin gerus paliūdžimus nuo seniaus, kur dirbau, dirbu visą bučernės darbą. Kam reikia atsiaukė?

Ant. Wilkas, Tel. 6569 Main, 57 Hudson ave., Brooklyn, N. Y. (9)

KELIAUJANTI AGENTAI.

Mūsų keliaujanti agentai:

J. DIGRYS,

K. WILKEVICIUS,

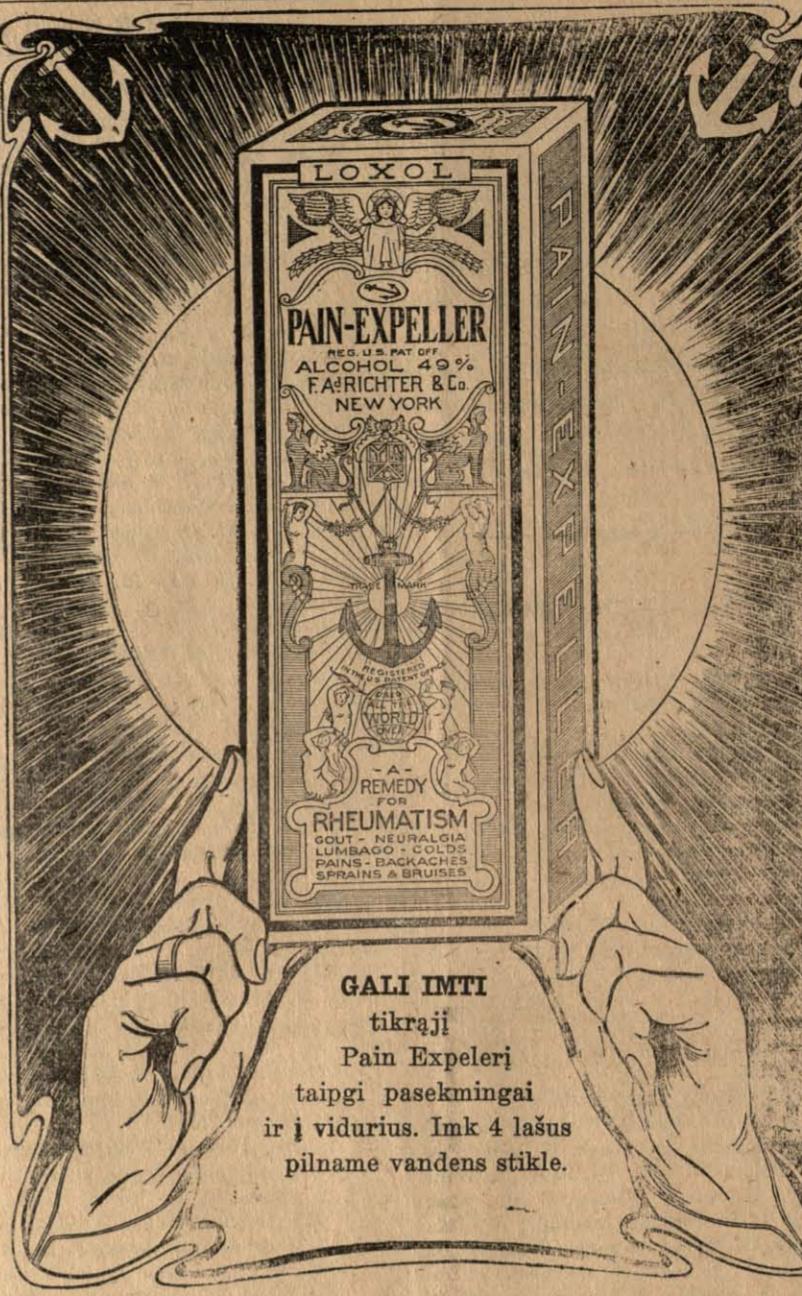
P. PILENAS

Lankosi po Pensylvanių valstiją; galite pas juos užsisakyti „Vien. Liet.“ ir senieji skaitytojai atnaujinti prenumeratą ir pasiklausti visokių informacijų apie mūsų biznesą.

J. J. Paukštis Co.

Po Mass. ir Conn. vastijas lankosi mūsų agentas JONAS KERDIEJUS. Užrašo „Vienvę Lietuvinkų“ ir platinia mūsų knygas; galite užsisakyti J. J. Paukštis Co.

Teiposgi pas mus galima gauti visokios rušies ir didumo gramafonus ant išmokesčio po 50 centų ant savaitės.

GALI IMTI

tikrų
Pain Expeleri
taipgi pasekmungai
ir į vidurius. Imk 4 lašus
pilname vandens stike.

NEBO

Maišyto
Turkiško Tabako
Cigaretai

10 už 5c

Parduoda
Visi Perkupčiai

Korkiniai galais

GIGARETAI

Geriausi
Visame
Pasauliuje

Kaip pasilikti Amerikos piliečiu.

Knygutė Lietuviškoj ir Angliškoj kalbose. Turinys: Istatymai apie pilietystę, klausimai ir atsakimai kaip išsilimi popieras. Siuvinetų Valstijų konstitucija, neprigimybės deklaracija ir konfederacijos straipsniai. Amerikos Lietuvių Užsiasakymas, matydamas reikala, išleido virš minėtų knygelių kurios čienu yra 25c. Užsiasakymai knygų pinigus siūskite per Money Order, arba krasos ženklielias, ant ūto adresu.

LITHUANIAN AM. CITIZENS CLUB

372 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

„SVYTURYS“

1913 metu.

Visas metraštis su įvairiaisiais straipsniais geiliausiai rašėjų Europos ir įvairiomis statistikomis visos Lietuvos, labai naudingas. Prekė tik 75 c.

Gaunamas pas J. J. PAUKSTI & CO.

120 Grand st.,

Brooklyn, N. Y.

Telephonas: 6426—J—Market.

Daktaras

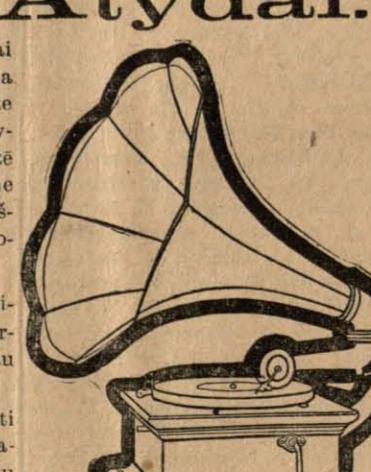
JONAS J. KAŠKIAUCIŪS

VALANDOS: | 8—11 rytė,
| 1—3 po pietų,
| 7—9 vak.

Seredomis 8—11 rytė.

152 Polk Str. prie Ferry Str.

NEWARK, N. J.

DAKTARAS A. BACEVYČE

GYVENA ELIZABETHPORT'E, N. J.

200 Marshall St., ir kampus Second St.

Ligonius prima:

15 rytuo nuo 8—9 po pietų nuo 6—8

Telephone 1537 R. Elizabeth.

Telephone: Greenpoint 8.

Daktaras A. S. JANKAUCKIENĖ

Gydo visokias ligas vyru, valiku, moterų lanku, prie palauž.

VALANDOS: | 8—12 po piet.,
| 7—8 vak.

265 Berry St., prie Grand St.

BROOKLYN, N. Y.

Dr. J. S. Message (Misevičia)

272 BERRY STREET

Brooklyn, N. Y.

Specialistas širdies ir plaučių ligų.

OFFICE HOURS:

8—10 A. M. 12—2 P. M. 6—8 P. M.

Telephone: 3425.

Telephones 2320 Greenpoint.

Lutkauskas ir GaršvaGraboriai ir
Laidotuviai
Direktoriai.Laidojame
Numirelius
ant visokiu
Kapiniu.**PARSAMDOME KARIETAS**

veselioms, krikštynoms ir šiaip pasivažinėjimams. Atnišaukite ypatiskai ar per telefona.

227 Bedford Ave. (T. V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

ISZGYDYKIT SAVO RUMATIZMA!

Urbanos Rumatizmo vaistai pagalbės nuo visokio Rumatizmo; kaip kaulinio, muskulino, sciaticos teip ir nuo visų kitų ligų. Šimtai žmonių išnaujinti laikus dėka daktarų mano gydymo nepasigydysite: bet vartokite, o rasite teisybę mano apskelbiame ir išsigydymo mano vaistose.

Vaistai kaštuoja vieną doleri (\$1.00), o su prisuntumu 25 centai daugiau.

Su guodone

FRANAS URBANAS, Aptiekorius,

151 Metropolitan Ave. (cor. Berry st.) BROOKLYN, N. Y.

Pabaigoje Lapkričio men. išeis iš po spaudos

Amerikos Lietuviu Kalendorius**1913 metams, sutaisytas J. ILGAUDO**

Iš turinio kalendorius reikia paminti keletą varbesnių straipsnių: Kodėl viskas brangsta, Kaip ir ka mokinis, Dailė ir proletariatas. Chronika revoliucijos judėjimo Rossijoje, Vilnys, Gvienimo Tikslas, Ar bus blogi metai 1913, ir daugybė įvairiausių statistiku ir šiaip gyvenime reikalingų žinių ir informaciją. – Sitas kalendorius yra labai naudingas ir butinai reikalingas kiekvienei lietuviui namuse. Puikiai iliustruotas. Prisiūk mums 25c pinigais ar stempomis, o mės prisiūk sūta KALENDORIUI tamstai į namus kartu su 36 puslapių KIŠENINIŪ KALENDORIŪMI 1912, 1913 ir 1914 metams dovanai.

AGENTAMS puše kainos. Kas ims už \$10.00 ant karto, tam prisuntimo lėšas mės apmokame. Pinigai siūčiami iš ka.

J. ILGAUDAS

1841 So. Halsted St., Dept. 4. CHICAGO, ILL.

TIKRAS GYDYTOJAS
Dr. IGNOTAS STANKUS, M. D.
Vienatinis tikras lietuvis daktaras Philadelphiaj.

Gydo visokias ligas: vyru, moteru ir vaikus. Atsišaukusiems iš toliaus per laikus suteleka daktariską rodę dovanai. Atėjusems į ofisą ištiria geriausią ligas ir duoda savo gyduoles už menką užmokesči. Jis turi gerą medikaliską praktiką, kaip tai: palaibgas Medikaliską Universitetą, buvo mėstavu daktaru mieste Indianapolis, Ind. Ir tuojė praktiškai mokslo didžioje mokykloje The New York Post Graduate Medical School and Hospital. Dabar gydo visokias ligas su gyduolėmis, darinu operaciju ir su elektra.

PASARGA:

Jeigu misilji gydytis per laiką, tai šaukis tiesiog pas mane, nes aš, būdamas lietuvius, suprantu kalbą ir jusu rašymą. Kas iš to, jeigu atsišauksi per laiką pas kokio svetimtaus daktaro, juk jis jūsų kalbos nesupras ir jusu laiko neperkaltys. Teisybė, tokas daktaras atsius jums keliatę butelių su farboto čistu vandeniu, kuris jums nei blogo nei gero nepadarys, o užmokesči atimis, kaip ir už tiesras gyduoles. Užtai nematydama savo sunksiai užprocevotus pinigus. Aš nelaikau savo ofisei nei tluomočiu nei raštininkui nei aptiekoriui. Jei kas atsišaukia laikšu pas mane, tai aš patys perskaityt tą laiką, ištiria ligą ir jeigu reikalinga, tai tada pasiūlinu gyduoles.

Turiu šimtus padekavonių. Kelias čionai talpinu:

Aš, Juozapas Svilba, 1011 Carlton st., Philadelphia, Pa., daug daktarų atlaikau, o nel vienas negaliuoja manęs išgydyti, bet daktaras Ignatas Stankus su pagelbe X-ray mane išgydė. Ištiria širdinga ačiu.

Petras Salius, 29 Green Place, Campello, Mass., taip ražo: Mano moteris ilgai sirgo ir išgydyti jos negaliėjo. Ji turejo kosulį, skriplavišimą, skaudėjima pasidėliu ir krutinėjė. Kuomet atsišaukliai pask daktarą Ignatą Stanku ir štaijis išgydė mano moterį su pirmu pasiuntimu gyduolu. Dabar didžiai girdinti ačių už geras gyduoles. Dieve duok jam ilgį amžiui, kad galėtų ir kitus geriausius gelbėti.

Iš Brooklyn, N. Y., 38 So. 2-nd st. Mane išgydė daktaras Stankus nuo išbērimo veido, slinkimo plauku, greito supykimo ir išgaščio. Juilė Daiklidlenlėtė. Tos padekavonių yra jidėtos su paveljimui pačiu pacientu.

Dr. IGNATIUS STANKUS, M. D.

1210 So. Broad st., - - Philadelphia, Pa.

Ofiso { Nuo 9 iki 11 dienų, nuo 2 iki 4 po pietų ir nuo 7 iki 8 val.

valandos { Ne dienomis nuo 10 iki 3 val. po pietu.

Gera proga visiem

Užlaikau tikrą lietuvišką krautuvę, kurioje galite gauti, laikrodžių, laikrodėlių, žiedų, spilkių, kolčių, kompasų, križkių, gramafonų visokio išdarbio. Taipogi lietuviškų rekordų, ir kitų visų

kalbų. Puikiausią armoniką, smuiką, kiernetą, triubą ir daugybę visokios muzikaliskos instrumentų. Taipogi geru britvą visokio skyriaus. Maldakniginę, visokį gražių popierių laiškams rašyti (gromatom) su puikiausiais apskaitymais ir dainomis. Visokį magiškų monų daikti. Taipogi monų kniniai, kur galimi iš jų padaryti visokias mandrystes. Taipogi visokį kazyrinių turime. Taisom visokius aukštinius daiktus: laikrodėlių, žiedus, branzalietus ir visokius muzikaliskus instrumentus: armonikas, smuikas, kiernetas, triubas, pianus, vargonus ir kitus visokius augštinius minutės daiktus. Aš gvarantuoju, kad mano tavorus pirmos klesos, o prekės piggies kaip kitur. Ordilius išsiunciam greitai į visus Amerikos ir Kenados kraštus. Kviečiam visus su ordiliu ir visokiais pirkiniuose kreiptis šiuo adresu:

J. GIRDES

95 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

NAUJAS GYVENIMAS!

TIKRI NAUJI METAI

Tik tada pastoja žmogui, kada užstoja naujas gyvenimas, kai palūšuoja nuo visokų varginių ir numeta nuo saves ligas, yvairių skaudėjimų.

Philadelphios M. Klinikas daugybas žmonių apdovanoja su tiksais naujais metais, suteleka naują gyvenimą ir džiaugsmą, išgydant sergančius-nesvelkus, snagžinant gerą sveikatą, tą brangiausią žmogaus turtą. Iš daugelio štai patys žmonės kalba:

GARBUS TAUTIETI DR. KLINIKOS! Pirmavimo Jėzus liekastu buvo teip bloga, kad dirbt neglėja. Paklausius draugų rodos-atsišaukian ir kaip apturėjgs Jėzus Mylistos liekastas, kurias sutelekt, svartojau, tai trumpai laikę išgijau ir visi skaudėjimai bei romatizmas išnyko. Dabar sveikas, linskmas ir tukstanti kartu dėka dėka. Savo draugams reikalaudantiems geru Daktaro pagelbos, visada redysus kreiptis priėjus.

Su guodone **A. KARANAUSKAS**, Box 233, Seelyville, Ind.

H. HARSKOVICHE, 1723 Hancock St., Philadelphia, Pa. Lahai sirgus sunkia viršiška liga. Nuodugniai išgydys, širdingai dėka dėka Klinikui už gerą sveikatą ir naują gyvenimą-tikrus naujus metus.

Nemaižau yra dėkingas Mrs. MARÉ OCIPÉNE, iš Conemaugh, Pa., kuri sirgus 9 metus skaudėjimų galvos, kojų, vidurių, pūsių, ir baltųjų teip liga, dabar džiaugiasi su nauja gera sveikata ir dėka dėka Philadelphios M. Klinikai, kurio tikros liekastos ir tobulas daktaras išgydė

KAIP DAUGELI, TEIP IR TAVE GALIMA IŠGYDYTI, jei tik nori be peilio ar operacijos. PHILADELPHIOS M. KLINIKAS užvedęs daugybe nauju liekastu, išradimų ir pagerinimų, teip kai kurios geras sveikata pagelbė nuo visokų ligų. JEIGU negaliu pribut asūbiukai, tai parašyk lietuviškai kas kenkia, o gausi rođ, pamokinius, reikalingas liekastas ir ant vienos išgydys. Apturėjti tiks sveikatai pagelbė nuo visokų ligų, kaip VYRU, taip MOTERU, bet kurios tik varginimui užpula; kaip švieži, teip nūsejus, kaip ir nuo tu, kai kiti daktarai nesunė išgydys. Kreipkitis drasti neklaidžiant, šiuo adresu rašyt:

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC
1117 Walnut St., Philadelphia, Pa.

VALANDOS kasdien nuo 10 iki 4 po piet. Nedėlioms nuo 10 iki 3 p. p.

Ir vakarais nuo 6 iki 8 Utarnikai ir Pėtinyliomis.

Philad. Med. Klinikai tikrai galima tikrėti. "Dėka dėka" ištirtos, teisingos!

AR GALI ATSAKYTI ANT SITU KLAUSIMŲ?

Ar esi lietuviu? Ar esi sveikas ant kūno ir dviasios? Ar priguli į savitarpiņę pašalpos draugijai?

Ar skaitai koki lietuviškai laikraštį? Ar manai kada nors sirgti ar mirti? Ar esi vedė?

Ar tavo moteris ir vaikučiai priklauso prie kokios-nors pašalpinės organizacijos?

Jeigu eis lietuviu, o neturi aprūpinęs save ir savo moters bei vaikelių, jeigu misilji sirgti, tai nelaikau ilgiu, dabar laukas apsirūpinti, pakol esi sveikas tau ir laimė tarnauja. Rašykis prie SUSIVIENIMO lietuvių Amerikoje, o tavo laimė neprāžus, SLA, moka ligoj pašalpą r atsitikus mirčiai išmoka apsaugą tavo likuonai šeimai.

Kreipkitis prie savo miesto gyvojančios SLA, kuopos viršininkų, o jeigu kuopos nesiranda, rašyk tiesiog Centr. Sekretoriui klausdamas informacijos, kaip prisirašyti prie SUSIVIENIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE šiuo adresu:

A. B. STRIMAITIS,
307 W. 30-th St., NEW YORK, N. Y.

GERA PROGA!

Gramatika angliskos kalbos mokyties be mokytojo (apdaryta) \$1.00

Valkų Draugas arba kaip mokyti skaityti ir rašyti be mokytojo..... 15c

Naujas Budas mokyties rašyti be mokytojo..... 10c

Aritmetika mokinimuisi rokundu, su paveikslais (apdaryta)..... 35c

Viso \$1.00

Kas atsius iškirpes štai apgariniu, iš "Vienuolės Lietuvos" ir \$1.00 per money order, tai gaus visas 4 knygias 60c. pigiau.

P. Mikolainis
Box 62 New York City

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius
Geras darbas. Vidutiniška cienia.
G. BENSON,
328 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Telephone 2880-M. Stagg.

M. P. Gennes
pardavėjas siuvamų mašinų.
(Singer Sewing Machine Co.)
594-96 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Lietuviški Disc Rekordai

Rekordai ant abiejų pusiu grafinami, indainuoti ir ingrainti per garsingus Europos ir Amerikos lietuviškus artistus, tinka ant Victor, Columbia ir kitokiu gramofonu. Prisiūk nuo 2 c. stampą, tai gausi rekordų ir kitokiu instrumentu katalogą. Adresuok:

K. J. Krauchelun 60,
120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

NAUJAS GYVENIMAS!

TIKRI NAUJI METAI

Tik tada pastoja žmogui, kada užstoja naujas gyvenimas, kai palūšuoja nuo visokų varginių ir numeta nuo saves ligas, yvairių skaudėjimų.

Philadelphios M. Klinikas daugybas žmonių apdovanoja su

tiksais naujais metais, suteleka naują gyvenimą ir džiaugsmą, išgydant sergančius-nesvelkus, snagžinant gerą sveikatą, tą brangiausią žmogaus turtą. Iš daugelio štai patys žmonės kalba:

GARBUS TAUTIETI DR. KLINIKOS! Pirmavimo Jėzus liekastu buvo teip bloga, kad dirbt neglėja.

Paklausius draugų rodos-atsišaukian ir kaip

apturėjgs Jėzus Mylistos liekastas, kurias sutelekt, su-

vartojau, tai trumpai laikę išgijau ir visi skaudėjimai

bei romatizmas išnyko. Dabar sveikas, linskmas ir tukstanti kartu dėka dėka.

Savo draugams reikalaudantiems geru Daktaro pagelbos, visada redysus kreiptis priėjus.

Su guodone **A. KARANAUSKAS**, Box 233, Seelyville, Ind.

H. HARSKOVICHE, 1723 Hancock St., Philadelphia, Pa.

Lahai sirgus sunkia viršiška liga. Nuodugniai išgydys, širdingai dėka dėka Klinikui už gerą sveikatą ir naują gyvenimą-tikrus naujus metus.

Nemaižau yra dėkingas Mrs. MARÉ OCIPÉNE, iš Conemaugh, Pa., kuri sirgus 9 metus skaudėjimų galvos, kojų, vidurių, pūsių, ir baltųjų teip liga, dabar džiaugiasi su nauja gera sveikata ir dėka dėka Philadelphios M. Klinikai, kurio tikros liekastos ir tobulas daktaras išgydė

KAIP DAUGELI, TEIP IR TAVE GALIMA IŠGYDYTI, jei tik nori be peilio ar operacijos. PHILADELPHIOS M. KLINIKAS užvedęs daugybe nauju liekastu, išradimų ir pagerinimų, teip kai kurios geras sveikata pagelbė nuo visokų ligų.

JEIGU negaliu pribut asūbiukai, tai parašyk lietuviškai kas kenkia, o gausi rođ, pamokinius, reikalingas liekastas ir ant vienos išgydys. Apturėjti tiks sveikatai pagelbė nuo visokų ligų, kaip VYRU, taip MOTERU, bet kurios tik varginimui užpula; kaip švieži, teip nūsejus, kaip ir nuo tu, kai kiti daktarai nesunė išgydys. Kreipkitis drasti neklaidžiant, šiuo adresu rašyt:

GARBUS TAUTIETI DR. KLINIKOS! Pirmavimo Jėzus liekastu buvo teip bloga, kad dirbt

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS.

Su etnografijos sienomis. Atspausdintas ant dailaus, sli-
dant popieriaus, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos
kiekvieno lietuvio stubelės. Pirmutinė dar tokio didumo ma-
pa lietuvių kalboje.

Parsiduoda musu knygine, tik po 50 centu.

Pasiskubinkite kiekvinas igyti tą ŽEMLAPI ir pamatyti
surašytas visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitliu
exempliorių.

Šiuo adresu:

J. J. PAUKŠTIS & CO.

120-124 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SAULE

Du-kart nedėlinis laikraštis
Smagiausias lietuviškas laikraštis
visoje pasaule.

ISEINA kas UTARNINKA ir PĒTNYCIA

Prenumerata kaštuoja:

Amerikoje Ant viso meto \$2.50

Ant pusės meto \$1.25

Ant ketverčio meto 65c.

EURO Rosijoje ir Lietuvoje \$3.50

Anglijoje ir Skotlandijoje 15 sh.

POJE Prusiose 15 markių.

MENESINIS RAŠTAS

Linksma Valanda

ISEINA APIE 15 D. KOŽNO MENESIO.

Talpinasi visokių
gražių Istorijų. Pasakų, ir t. t.

PRENUMERATA:

Amerikoje ant viso meto tik \$1.
Rosijoje \$1.50. Anglijoje 7 sh.
Prusiose 7 mk.

Kas užsirašo "SAULE" ir "LINK-
SMA VALANDĄ" ir pilnai užsimoka,
tai abu raštu gauna per visą metą už \$3
in Amerika, in Rosijoje \$4.50, in Anglijoje
7 sh. Priek tam pilnai užsimokėję
skaitytojai kas metas gauna DOVANA
puikų Kalendorių.

W. D. Boczkowski & Co.

529-532 W. South St.

MAHANOY CITY, PA.

THE LACKAWANNA

Parankiausei geležinkelio Europon
keliaujantioms. Linijos sueina prie
Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangi
pordavinėja bagažą ir perveža
pasażierių.

The Road of Anthracite

(Keliogiai anglinių keliams).

Trumpiausiai keliasi Buffalo.
Tarpėi Scrantoną ir Angliją Sritij.
Tarpė New Yorko ir Buffalo penki
trankinių kasdien.

Tarpė New York, Chicago ir Va-
gate, keleti trankinių kasdien.

Tarpė New York, St. Louis ir
Pietvakarių, kasdien.

Tarpė visų vieninių Punktu nuo-
lėmis ir parinktis susinešimais.

Artymesnių informacijų apie kai-
nas, traukinį begojimą, etc., kre-
pinkites pas savo vie-
tinį agentą arba ra-
skykite pas:

George A. Cullen,
Passenger Traffic Man-

90 West Street, N. Y.

VISIEMS DEL

GEROVES!

Mūsų viengeniai skaito
visokių raštus, kaip men-
nešinių, taip ir geresnių ra-
stytoju, bet tankiai atsita-
ko, kad randasi suvisai ne-
suprantamų žodžių, kurių
be tam tikro vadovėlio jo-
kiui būdu negalima suprasti.
Todėl mės kiekvienam pata-
riame nusipirkti Svetimų ir
nesuprantamu žodžiu žody-
nį, kuris skaitytojui gali
labai daug pagelbėti, susiti-
kus nesuprantamus žodžius.
Kaina tik 35 cent. Galima
gaut pas:

J. J. PAUKŠTIS Co.
120 Grand St., Brooklyn N. Y.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS
pas PETRA A. DRAUGELI.
Skanus alus, gardi arielka, elius, vi-
sokis vynas, kvepenti cigarai, ir pu-
likus užkandžiai. Salė dėl mitingų ir
veselių. Nepamirškit šios atsakau-
čiausios vienos, o busit užganėdinti.
73 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

PUIKUS HOTELIS

Andriaus Milišausko

Visada šaltas alus, skani arielka,
elius, porteris, visoki vynai ir kve-
pianti cigarai.

Lietuvių vietiniai ir atvažiavę iš
kultūrų, nepamirškit šios puikios vietos.

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.

Priešai Central Dypa

ATIDARYTA

Didžiausis pasaulyje teatras.
Hippodromas ant aštuonos sezono

su visais naujais lošimais, kurie vady-
sis „Under Many Flags“ (Po daugeliu

lošimais) Sis naujas veikalas peržiū-
rėtas per Arthur Voeglin, Stage gru-
pavimas ir muzika vedama Mr. Wm.

J. Wilson; drama rašyta ir staciūs per
Mr. Carroll Fleming. Muzika prista-
tyta per Mr. Manuel Klein. Scena da-
ro neispasakytą itekmę Voeglin, kurio
namas pasigarsinės kaip augščiausia
lošimo namas New Yorke ir geriausia
turintis intelektą. Per visą va-
sara daugybė žmonių dirbo ant šio gar-
siaus teatro prirengimo po priežiūra
Mr. Voeglin. Kaip titulas parodo tai
daugybė žemų bus perstatorius se
atlangymu visokiu žeme su ja taikymu
muzikos prie kiekvienos šalies. Pen-
kiolika scenų ir baletų susideda į „Flo-
wers of the Nations“ (Tautų gėlės),
bus rodoma ir visas parodymas naujas.

Telephone 1331

Nik. P. Zelwiss

Lietuviškas graborius.
Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direk-
torius. Karietos laidotuvėms, veseli-
ioms ir krikštynoms.

Ofasas ir gyvenimas:
1034 Broad Street,
Waterbury, Conn.

Lietuvių, kreipkitės reikale.

PATENTS

promptly obtained. CH. NO. 522. Trade Marks,
Cavities, Convex and Concave registered.

TELEGRAMS PRACTICE. Highest reference.

Send model, sketch or photo, for free report
on patentability. All business confidence

HARD-BOOK FREE. Explanatory pamphlets Tell
How to Get a Patent, What Inventions Will Pay, How to Get a Partner, explains best
mechanical movements, and contains 300 other
subjects of importance to inventors. Address,

H. B. WILLSON & CO. Patent Attorneys
Box 383 Willson Bldg. WASHINGTON, D. C.

Teisingiausia Lietuviška Agentura

PARDUODU LAIVAKORTES
ant geriausius ir greičiausius Lai-
vu, keleiviai visados bus užga-
nėdinti.

SIUNČIU PINIGUS

Į visas dalis sveto kuo-greičiausiai
ir pagal pinigų kursą. (Što-
vui po kaucijų \$30,000.)

Teipgi Pinigus priimai kurie
nori pasidėt dėl apsaugojimo ir
ant kiekvieno pareikavimo juos
sugražinu.

PIROS KLIASOS HOTELIS,
Skaniausi ir sveikiausi visoki gė-
rimai, per tai visados svečių pil-
na, kiekvienai draugystei ir malo-
nių visados pativaliniai.

P. J. CHMIELIAUSKAS,

177 E. Main St. PLYMOUTH, PA.

(Bell Phone 8-R)

Telephone 1295 Greenpoint.

P. BUTKUS

LIETUVIŠKAS GRABORIUS

(Undertaker).

Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direk-
torius. Karietos laidotuvėms, veseli-
ioms ir krikštynoms. Lietuvių, kre-
ipkitės reikale pas lietuvių.

Mano gyvenimo ofisai atdaras dieng
ir naktį.

213½ BERRY ST.

Branch Office 48 Hudson Ave.

BROOKLYN, N. Y.

Telephone 1295 Greenpoint.

W. SLOMINSKA

Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais

ant Kosciuškos Parodos už rupe-
stingą ir artistišką išdirbimą

KARUNU, ŠARPĘ,
KUKARDU, ROZETŲ,

BERLŲ, MARŠALKINIŲ

LAZDŲ IR TEIP TOLIAUS.

Turi už garbę apreikštai guodoti

tinėmis Kunigamis ir guodotinomis

Draugystėmis, kad aš dirbu visus

augščiausiai pamintės dajtus PI-

GIAUSIAI, TEISINGIASIAI IR

GERIAUSIAI, nes per daugeli

metų užsimindama išdirbiniuose įej-

jau geriausią praktiką ir dėl to

galiu viską padidrībinti pigiau ir ge-

riau negu kitai fabrikai.

Su gudone

W. SLOMINSKA, 1025 Milwaukee Av., Chicago, Ill.

Telephone 1295 Greenpoint.

W. SLOMINSKA

Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais

ant Kosciuškos Parodos už rupe-

stingą ir artistišką išdirbimą

KARUNU, ŠARPĘ,
KUKARDU, ROZETŲ,

BERLŲ, MARŠALKINIŲ

LAZDŲ IR TEIP TOLIAUS.

Turi už garbę apreikštai guodoti

tinėmis Kunigamis ir guodotinomis

Draugystėmis, kad aš dirbu visus

augščiausiai pamintės dajtus PI-

GIAUSIAI, TEISINGIASIAI IR

GERIAUSIAI, nes per daugeli

metų užsimindama išdirbiniuose įej-

jau geriausią praktiką ir dėl to

galiu viską padidrībinti pigiau ir ge-

riau negu kitai fabrikai.

Su gudone

W. SLOMINSKA, 1025 Milwaukee Av., Chicago, Ill.

Telephone 1295 Greenpoint.

W. SLOMINSKA

Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais

ant Kosciuškos Parodos už rupe-

stingą ir artistišką išdirbimą

KARUNU, ŠARPĘ,
KUKARDU, ROZETŲ,

BERLŲ, MARŠALKINIŲ

LAZDŲ IR TEIP TOLIAUS.

Turi už garbę apreikštai guodoti

tinėmis Kunigamis ir guodotinomis

</